

Diari Oficial del Consell General

Any 2021 – VIII Legislatura – Núm. 24/2021

Sessió ordinària celebrada el dia 18 de novembre del 2021

El dia 18 de novembre del 2021, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 127/2021, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
- M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
- M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
- M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
- M. I. Sra. Bernadeta Coma González
- M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
- M. I. Sra. Sílvia Ferré Ghiringhelli
- M. I. Sr. Jordi Font Mariné
- M. I. Sr. Pere López Agràs
- M. I. Sra. Eva López Herrero
- M. I. Sr. Marc Magallon Font
- M. I. Sra. Maria Martisella González

M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

S'ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Judith Salazar Álvarez, Ferran Costa Marimon, Raul Ferré Bonet i Josep Pintat Forné.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Sr. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Maria Ubach Font, ministra d'Afers Exteriors; Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre de Turisme i Telecomunicacions; Víctor Filloy Franco, ministre de Territori i Habitatge; Judith Pallarés Cortés, ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Joan Martínez Benazet, ministre de Salut; Ester Vilarrubla Escales, ministra d'Educació i Ensenyament Superior; i Sílvia Riva González, ministra de Cultura i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.03h)

La Sra. síndica general:

A fi de facilitar el debat i respondre a les peticions que m'han efectuat diverses persones, us comunico que a la pregunta número 4, esdevindrà la pregunta número 2. Ja està.

Comencem per tant.

Punt únic: preguntes al Govern amb resposta oral.

Us recordo que segons disposa l'article 131 del Reglament del Consell General, el temps total per substanciar una pregunta, incloent també la rèplica i la dúplica, no pot excedir de vuit minuts, dividits en parts iguals, i que finida la resposta del membre del Govern, si el conseller general que ha formulat la pregunta ho sol·licita, la síndica general li concedirà la paraula per un minut per repregunta, per tal que pugui formular-ne fins a un màxim de quatre estrictament sobre la mateixa matèria. La síndica general concedirà la paraula per un minut a la resta de consellers generals que ho demanin per tal que formulin fins a dues repreguntes estrictament sobre la mateixa matèria. El membre del Govern disposarà per la resposta del mateix temps.

Us informo que s'han presentat dues preguntes amb caràcter urgent admeses a tràmit per la Sindicatura.

Procedim per tant a la primera pregunta, i amb l'ordre que us he fet saber.

Pregunta número 1: Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel Molt Il·lustre Senyor Roger Padreny Carmona, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2021, relativa als recursos policials.

Fou registrada amb el número 1073 i s'ha publicat en el Butlletí número 132/2021 del 17 de novembre.

Exposa la pregunta el senyor Roger Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Moltes gràcies senyora síndica.

Vist que en el transcurs del partit que va enfrontar les seleccions nacionals absolutes de futbol del Principat d'Andorra i la República de Polònia a l'Estadi Nacional, d'aquest passat 12 de novembre dels 2021, es van produir determinats incidents, es demana:

Compta el Cos de Policia d'Andorra amb tots els recursos necessaris per al desplegament d'aquest tipus de dispositiu? I quins són els recursos que es van preveure, des del Ministeri de Justícia i Interior del Govern d'Andorra, per a l'actuació d'aquest esdeveniment esportiu internacional?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Padreny.

Respon pel Govern, senyor Josep Maria Rossell.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Sí, i gràcies senyora síndica.

En primer lloc, senyor conseller, i en relació a l'exposat a la seva pregunta, deixi'm que li aclareixi que no es van detenir una persona, sinó dues, en el marc del dispositiu policial organitzat amb motiu del partit entre les seleccions nacionals absolutes d'Andorra i Polònia.

Fet aquest aclariment, si m'ho permet, senyor Padreny, començaré responent la segona de les dues preguntes formulades. I en aquest sentit, he de dir que els recursos totals del cos de policia va ser aproximadament d'uns 79 efectius, concretament del Grup de Suport de Manteniment de l'Ordre, GSMO, de la Unitat de Seguretat Ciutadana i del Grup de Manteniment de l'Ordre de la Unitat de Grups Especialitzats, UGE.

Pel que fa a la primera pregunta, li he de dir que cada esdeveniment esportiu és diferent, i té les seves pròpies particularitats que han de ser analitzades, com per exemple: el nombre de seguidors que es desplacen, la conflictivitat dels mateixos, o altres elements. I per tant, davant d'una pregunta tan àmplia com la que em formula, li he de contestar que en funció del tipus d'esdeveniment, i de les seves particularitats, el Cos de Policia pot tenir o no els efectius necessaris pel desplegament del dispositiu corresponent.

El que sí que li puc dir en qualsevol cas és que pel partit entre les dues...entre les seleccions nacionals absolutes de futbol d'Andorra i Polònia, disposa...disputat, perdó, el passat dia 12 de novembre, el Cos de Policia disposava dels recursos necessaris per garantir la seguretat.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Per la rèplica, senyor Padreny?

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies. Gràcies senyora síndica.

En primer lloc, senyor ministre, crec que és important recalcar que si tenim avui aquest debat és per parlar des d'una font directa, com vostè, que és ministre de Justícia i Interior, sobre aquests fets.

Crec que és important recalcar això, sobretot tenint en compte que fins al dia d'avui no havíem tingut una comunicació pròpia del conjunt dels fets succeïts aquest passat divendres, més enllà de les detencions citades. Perquè més enllà d'aquestes detencions, aquest passat 12 de novembre es van produir diversos fets a recalcar i crec que tenen la seva importància. Tot i que, aprofitant aquesta pregunta, crec que seria important que vostè

ens els pogués esmentar tots, ja que tots jo pròpiament no els conec. I per això fem aquesta pregunta, és a dir, aquí en seu parlamentària, la sessió de control a Govern, poder parlar-ne, s'expliqui, i que la ciutadania els conegui.

Per la meua banda, sí que li puc dir que en primera persona, li puc explicar el què vaig viure i els fets que es van produir a partir de les 8:45, hora d'inici del partit entre les seleccions d'Andorra i Polònia.

Imagini's: les autoritats d'Andorra i Polònia estem asseguts a la tribuna de l'Estadi Nacional d'Andorra, tot esperant que sonin els himnes de les seleccions de Polònia i Andorra. A les 8:45, minuts abans, sona l'himne de Polònia. Just quan sona l'himne de Polònia, els dos edificis adjacents a l'Estadi Nacional, just enfront de la tribuna, surten, de dalt de les teulades, em primer lloc determinats aficionats polonesos i després una gran pancarta. Això en un edifici, i a continuació es produeix a l'adjacent. Imagini's la imatge de perplexitat de les autoritats que estàvem allà i del públic en general, imagini's aquesta imatge. Just després, sona el nostre himne, sona l'himne andorrà, i del gol nord de l'Estadi Nacional es produeixen un llançament de focs artificials. I també recordar, crec que és important, que just després d'aquests dos fets, comença el partit, i els aficionats que estaven a les teulades continuen durant un temps en aquestes teulades. I aquests són els fets que jo he vist, aquests són els fets que he viscut jo com a ciutadà directament.

El dia després, i per diverses fonts, tinc coneixement que pel que fa als aficionats a les teulades, aquests van accedir als edificis pertinents sense permís dels propietaris d'aquesta...o de les persones que vivien en aquesta propietat privada. No obstant això, ja li dic, tota la comunicació que hem rebut fins al dia d'avui és sobretot fent referència, vostè ho ha comunicat, a les detencions, però no a tots els fets que es van produir, com aquest que crec que és prou important.

Només per afegir, m'agradaria explicar que, el conjunt dels fets crec que demostren la importància d'aquesta sessió de control. Li dic, l'accés a una propietat privada sense permís no fa res més que suposar pregunta rere pregunta durant tots aquests dies, des del divendres que es van produir els fets, fins ahir que vaig considerar pertinent fer aquesta pregunta oral, sobretot pel que li deia a l'inici, per tenir aquest debat pausat, aquest debat pertinent aquí en seu parlamentària.

Les preguntes, les inicials, ja les ha vist, les ha vist vostè. En primer lloc, fent referència als recursos del cos policial, i crec que la més important és a la previsió, tenint en compte els recursos que compta el cos policial, per aquest esdeveniment concret.

Dues preguntes clau sobretot per reforçar una preocupació, una preocupació que tinc, que tenim, al voltant de que les nostres forces de l'ordre tinguin tots els recursos necessaris per qualsevol tipus d'esdeveniment que es pugui succeir avui i en un futur. I sobretot, que aquesta pregunta serveixi també per poder tenir el debat pertinent que permeti millorar situacions futures.

Avui, amb aquesta pregunta oral i les següents, desitjaria conèixer els fets concrets que van succeir el passat 12 de novembre, i que vostè, senyor ministre, els pugui explicar i, com he dit, els puguem analitzar.

Una resposta, la seva, que crec que agrairan sobretot els ciutadans, els conciutadans i veïns afectats directament, però també el conjunt de la ciutadania.

Com vostè sap, a mi personalment la qüestió de la seguretat ciutadana és una qüestió que em preocupa, és una qüestió a la qual, ja sap vostè que he fet referència diversos cops demanant que pugui comparèixer, per exemple ara fa un any, aquí en seu parlamentària, per parlar al voltant de delictes relacionats amb els estupefaents, o la ciberseguretat. I com ja sap també, i li he fet arribar, vetllo i vetllaré perquè el seu ministeri, el conjunt del seu ministeri, tingui tots els recursos necessaris per fer efectives les seves funcions.

Moltes gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Temps de dúplica, senyor Rossell.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies senyora síndica.

Anem a veure, vostè en primer lloc manifesta avui aquí que hi hauria hagut focs artificials. Li he de dir que no es va tractar de focs artificials, es va tractar de petits petards que van llençar, això d'una banda.

D'altra banda, vostè ha manifestat també, i ha posat en dubte que d'alguna manera, doncs no s'havia previst el suficient aquest esdeveniment per tal de poder preveure que hi haguessin aldarulls o que hi haguessin qüestions d'ordre públic o de seguretat, no? Doncs miri, jo li he de dir que això no és així.

Quan un esdeveniment d'aquestes característiques, el primer que es fa és verificar exactament, doncs tant amb la federació de futbol andorrana com amb la federació de futbol del país que ve a Andorra a celebrar doncs l'encontre, doncs mirar exactament doncs quins són les qüestions de risc que es puguin esdevenir. Aquí també es contacta doncs amb la FIFA i amb la UEFA. Amb aquest encontre en concret doncs es van posar contacte inclús doncs amb la INTERPOL de Polònia per saber exactament quin tipus de...de *supporters* vindrien a veure doncs el partit. Per tant, es van prendre totes aquelles mesures. També li puc dir unes quantes més, com per exemple que dos dies abans doncs, de l'encontre, doncs es van fer controls a les fronteres, les 24 hores del dia durant dos dies.

Aproximadament es van...es van verificar doncs més de 100 persones, de les quals algunes d'elles doncs no tenien la documentació en regla, i per tant no van poder entrar al Principat.

Algunes altres van poder entrar, totes aquestes que van entrar estaven a sota control. I en realitat, tots aquests petits incidents que vostè ens manifesta, doncs es va tractar de petits incidents.

Després, una altra de les qüestions que vostè ens manifesta, és que com és que van entrar a dins dels edificis particulars, i com és que estaven a les teulades, no?. Bé, sobre aquesta qüestió també li he de dir que molts d'aquests edificis estaven oberts, les portes estaven obertes, van poder entrar a dins dels edificis. Em consta que amb algun dels edificis, inclús alguns ocupants dels edificis, els havien deixat entrar a dins del pis perquè poguessin veure doncs el partit, l'encontre, des de la seva terrassa. Això és una qüestió que també s'ha de tenir en compte. I totes aquelles actuacions en les quals la policia se'ls hi va posar en coneixement que havien entrat en edificis, ens vam traslladar *in situ*, es van posar binomis de policies a cada una de les entrades dels edificis i en tot moment es va tenir el control sobre la situació.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Roser Suñé

Gràcies senyor ministre.

Iniciem les repreguntes.

Senyor Padreny, primera repregunta?

El Sr. Roger Padreny:

Sí, gràcies senyora síndica.

Crec que és important parlar-ne, eh? Aquest exercici que estem fent, senyor ministre, com li deia a l'inici, és el motiu principal i objectiu d'aquesta pregunta: parlar-ne, perquè sap vostè que té també una unitat especial de comunicació i crec que és important que hi hagi aquesta comunicació pertinent també per donar aquesta seguretat, una seguretat a la ciutadania que tot es fa seguint uns protocols, seguint uns criteris tècnics i amb la màxima professionalitat, que estic segur que així es fa.

Si vostè estableix, no, que es tenen tots els recursos pertinents, jo vull entrar una mica més en l'actuació, no, en l'actuació prevista. Vostès, entenc, que quan es produeixen aquests fets, ja esmentat, no, diverses accions, no, la part de la previsió, parlant amb els actors implicats, des de la part de la INTERPOL fins a la part de les organitzacions esportives, i els controls previs.

M'agradaria saber què va fallar llavors, és a dir, què és el que va succeir diferent perquè es produïssin aquests fets? És a dir, la informació que vostès tenien, era una informació

esbiaixada? La previsió que poguessin entrar als edificis no es va preveure? M'agradaria que poguéssim entrar en concreció. Aquestes són les preguntes.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Padreny.

Senyor Rossell, té la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Sí, gràcies senyora síndica.

Anem a veure, senyor Padreny. Exactament ja li he dit: es va tractar de petits incidents.

En realitat es tractava es tractava d'un grup de *supporters* que eren 50 persones, dels quals 25 eren potser una mica més conflictius. Aquests...aquests *supporters*, en tot moment es va tenir el control sobre els mateixos. És veritat, i això no es pot obviar, que evidentment van poder penetrar, van poder entrar en alguns edificis i per tant aquí es va poder veure que efectivament va ser així. Però ja li he dit abans, això es va produir perquè les portes estaven obertes, perquè potser alguns dels veïns també van obrir les portes perquè poguessin accedir a dins dels immobles.

En qualsevol cas, pensi una cosa: que un encontre d'aquestes característiques, prèviament, com li he dit abans, si és de risc es mira molt bé, i es miren totes les qüestions prèvies que puguin haver-hi, no?. Per tant, sobre aquesta qüestió estigui tranquil, no hi va haver-hi res més, va ser un encontre normal, dins de la normalitat, eh, vull dir. Estem parlant que ells no podien accedir a l'interior de l'Estadi perquè la UEFA ho havia prohibit, i per tant aquests...aquests *supporters* no podien entrar allà.

Una altra de les qüestions és que molts d'ells ni venien de Polònia, sinó que venien molts d'ells del Regne Unit. Per tant eren *supporters* que estaven per aquí a Europa i que per tant, a aquests tipus de partits doncs hi van. Però en cap moment es va perdre el control, en cap hi va haver-hi cap problema de seguretat i sempre va estar sota el control de la Policia.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Segona repregunta senyor Padreny?

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies senyora síndica.

Vostè senyor ministre ha esmentat dos cops “petits incidents”. Ja li dic jo que si el perfil de públic que ha dit que va arribar al país, públic conflictiu, motiu pel qual no el deixaven entrar a l’Estadi per part de la UEFA, públic violent per qüestions d’actes violents, entressin a casa meva, petit incident per mi no seria. Però anem a la segona repregunta i que fa referència a això, senyor ministre.

He pogut tenir coneixements, per diverses fonts, que determinats veïns, i m’agradaria que m’ho concretés vostè perquè, al cap i a la fi, ja li he dit a l’inici, és la font directa, van trucar a la Policia per explicar això: que aficionats havien entrat a la seva propietat privada.

Alguns, també, hem pogut saber, que la resposta que van rebre de la Policia és que estava desbordada i que la Policia li recomanava quedar-se a casa, tancar-se a casa, més ben dit. Per això li pregunto, senyor ministre, sense afirmar: és certa aquesta resposta, és certa la resposta que se’ls hi va donar a aquests veïns?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Padreny.

Senyor Rossell, té la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies senyora síndica.

Miri, avia’m, a mi em consta, l’únic que em consta és que els únics...actuacions violentes o amb força que hi va haver-hi es van produir a la Policia, no als ciutadans. Ja li he comentat abans, amb els ciutadans ells no tenien cap problema. Ells el que volien era veure el partit. Com que no se’ls deixava entrar a dintre de l’Estadi perquè tenien aquesta prohibició, doncs aleshores, els seus enemics, per dir-ho d’alguna manera, era la Policia, no eren els ciutadans. En cap moment hi va haver-hi cap problema amb cap ciutadà, i ja li he comentat, inclús alguns ciutadans els hi van deixar veure el partit des de la seva terrassa. Això d’una banda.

I quant a les actuacions, anem a veure, hi va haver-hi 13 actuacions. D’aquestes actuacions, algunes d’elles, quasi totes elles es van desplaçar, van ser ateses, i en cap moment, a mi em consta, jo tinc aquí la documentació i si vol, doncs, més endavant o després els hi puc ensenyar el contingut de les actuacions, hi ha cap problemàtica de les que vostè em menciona.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Rossell.

Tercera repregunta, senyor Padreny?

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies senyora síndica.

Segons m'ha dit vostè, segons vostè es va fer la previsió pertinent, però els fets són els que són.

També, segons m'ha dit vostè, la Unió d'Associacions Europees de Futbol, més coneguda com UEFA, també havien tingut el contacte, i suposo que vostès sabien, no, el fet que les circumstàncies com l'actual, com la passada, s'havia prohibit l'accés als estadis d'aquest públic, d'aquest públic amb un perfil diguem-ne que una part del públic, segons m'ha pogut concretar i segons m'ha pogut certificar, violent.

Que el dia del partit, el que li explicava prèviament, és que una de les pancartes que es van desplegar, i la imatge ha sigut...és famosa, si s'hi fixa a l'escut, l'escut és del KS de Cracòvia. És a dir, el KS de Cracòvia, conjuntament amb el Wisla de Cracòvia, protagonitzen potser un dels derbis més qualificats com dels més violents d'Europa. Això és la demostració, o una... la veritat és que jo no ho puc certificar, del públic que va poder entrar a l'edifici.

Senyor ministre, vostè diu que no té cap resposta concreta, segons el que li he comentat a vostè: és a dir, la resposta aquesta que alguns conciutadans ens han fet arribar quan van trucar i la Policia els hi responia que estaven desbordats.

Jo m'agradaria preguntar-li: tenint en compte el que vostè sap, si es va fer un protocol especial per aquest tipus de públic, més enllà del protocol general que es va preveure per aquest dia?.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor conseller.

Senyor Rossell, té la paraula

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies senyora síndica.

Efectivament, teníem coneixement que aquest tipus de *supporters* doncs són dels més violents que hi ha a Europa, és cert això. Per això es va considerar la possibilitat que, com que es tractava d'un partit de risc, doncs es fes la prevenció escaient, no?. Per tant, es van trametre uns informes relatius directament a la UEFA i a la FIFA, d'INTERPOL, del país d'origen, del delegat de la UEFA i de la FIFA que hi havia *in situ*, i aquest és el procediment

que se segueix. A partir d'aquí es valora, efectivament, si el risc pot ser assumit per les forces de seguretat d'Andorra, amb el supòsit, imaginem-nos, amb el supòsit que no pogués...no pogués ser cobert pels cossos especials d'Andorra.

Doncs bé, aquí tenim un conveni establert amb Espanya, amb els cossos i forces de seguretat espanyols, perquè és un conveni de col·laboració, que en el supòsit que nosaltres haguéssim considerat, és a dir, la Policia hagués considerat que era un partit d'alt risc que no es podia assumir la seguretat, doncs evidentment haguéssim...ens haguéssim posat en contacte amb els cossos i forces de seguretat espanyols, tal com vam fer, per exemple, amb la Cimera Iberoamericana, i a partir d'aquí, haguéssim tingut tots aquells elements i agents que ens haguessin donat suport, no?. Però jo li dic, li dic amb sinceritat, eh, li dic el que hi ha: realment, la problemàtica que es va causar amb aquesta situació va ser envers la policia. En cap moment hi va haver-hi cap problema amb la ciutadania, cap ciutadà es va... no va haver-hi cap problema de res. I les dues detencions que es van produir, precisament van ser perquè havien comès algun delicte contra la seguretat pública, van ser interceptats per la Policia, i la Policia evidentment el que va fer és aplicar la Llei. I com sigui que no van poder entrar a dins del recinte, els que eren els dolents de la pel·lícula, perquè vostè m'entengui, d'alguna manera, era la Policia i no els ciutadans.

Moltes gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Darrera repregunta, senyor Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies senyora síndica.

Llavors entenc, senyor ministre, que les detencions poc tenen a veure amb l'entrada a les propietats privades dels nostres conciutadans, per grups entenc que violents. Però això és una dada, i la cosa que també m'agradaria que pogués precisar.

Però vostès no van rebre en cap moment, és a dir, el que li he comentat abans, senyor ministre, vostè no va rebre en cap moment trucades de ciutadans que tenien por per la situació? En cap moment?. Això no és la pregunta, però, això és una afirmació entenc, pel que he escoltat.

Si vostès tenien la informació, no, a través dels seus mitjans de cooperació internacional, tenien tota aquesta informació al voltant d'aquest esdeveniment que, pel que veig, i el que m'està resultant és que potser vam preveure massa poc.

I ho dic en comparació al partit celebrat un mes abans, el partit amb Anglaterra. El partit amb Anglaterra, crec que els resultats, si els comparem als de Polònia, són diversos, millors

els d'Anglaterra. El partit d'Anglaterra també, també tenia el seu risc, també tenia les seves necessàries previsions.

Però com li dic, les diferències són notòries. Per això, i tenint en compte el que m'ha esmentat vostè a l'inici, i només per acabar, senyora síndica, que vostè ens precisava que cada esdeveniment és diferent, si cada esdeveniment és diferent, m'agradaria que em pogués explicar perquè les diferències als resultats i a nivell de previsió, quines diferències o similituds es van preveure entre els dispositius d'Anglaterra i Polònia i perquè van haver-hi uns resultats tan diferents?.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor conseller.

Senyor Rossell, té la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies senyora síndica.

Miri, senyor Padreny, evidentment com pot comprendre jo no en vaig rebre cap, de trucada personalment.

En tot cas, les va rebre el CECO, que és l'organisme o l'òrgan específic de la Policia on es reben les trucades quan hi ha una qüestió d'aquestes.

Hi ha un dispositiu previ, allà es reben totes les trucades de tots els ciutadans. Se'n va rebre més de tretze, concretament tretze, totes van ser ateses, i ja li he comentat abans, si vol saber vostè quin és el contingut -no sé si m'escolta-, si vol saber quin és el contingut, doncs d'aquestes d'això, jo ja li...quan acabi la sessió o quan vulgui, si inclús vol venir un dia al ministeri i jo, molt gratament, doncs li ensenyaré quines van ser. I cap d'aquestes que vostè em diu em manifesta que van arribar i que va haver-hi violència a dins dels immobles.

Els immobles estaven oberts, van entrar, és cert, en algunes ocasions, però en cap moment es va produir cap acte de violència, cap ni un. No hi va haver-hi cap violència, la violència es va produir de les dues detencions que es van produir, ja els hi he explicat en què consistir. Van consistir perquè havien comès alguna infracció prevista a la Llei de seguretat pública, i per tant la Policia va tenir que intervenir. Res més que això.

Pel que fa a la comparació, vostè em fa una comparació per dir-me: avia'm, quina diferència entre el partit que es va celebrar amb Polònia i el partit que es va celebrar per exemple amb Anglaterra. Bé, doncs li diré molt senzillament: analitzades les situacions d'un i l'altre, amb els informes corresponents de les entitats escaients, doncs es va preveure un dispositiu, diferent, a cada un dels dos casos. Amb Anglaterra, el tipus de *supporter* era diferent que

el que va venir amb l'encontre amb Polònia. I a partir d'aquí es van prendre les mesures escaients.

Per exemple, li donaré un exemple, potser ho entendreà millor. El tipus de *supporter* anglès normalment és un suportar que, doncs, té molta addicció a la beguda alcohòlica. I llavors els seus comportaments són molt diferents.

Aquí el comportament dels aficionats polonesos doncs és diferent. Són molt més agressius, però en aquest cas ja li dic, són agressius exclusivament amb les forces de la seguretat de l'Estat, és a dir, amb els policies. En cap moment hi va haver-hi cap problema amb el ciutadà.

Per tant, el risc es modera en funció de tots aquells elements que prèviament són analitzats i verificats. I a partir d'aquí es munten un dispositiu escaient per cada un dels esdeveniments. I això és el que es va fer senyor Padreny.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Senyor Sánchez, primera repregunta?

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies senyora síndica.

Només per acabar-ho d'aclarir. En algun moment, els policies van estar en inferioritat numèrica enfront a la massa dels aficionats?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor conseller.

Senyor ministre, té la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Doncs no, no. En cap moment van estar en inferioritat de condicions, perquè aparentment ja s'havia previst i sempre que es fan actuacions d'aquest tipus doncs la Policia ja preveu com ho ha de fer i de quina manera ho ha de fer. Hi ha uns protocols que actuen amb els moments adequats, no?. I ja que em parla...ja que em parla doncs de recursos, també aprofitant l'ocasió, ja li vull manifestar doncs que, amb aquests moments, doncs hi ha deu agents que estan en període de formació, que entraran a formar part del Grup de

Manteniment de l'Ordre una vegada finalitzen la seva formació, que esperem que sigui d'aquí a sis mesos.

Aquest Grup de Manteniment de l'Ordre, com vostè sap, i ho he manifestat en alguna ocasió, doncs es va crear arran de les problemàtiques que van sorgir a nivell de la Festa Major de Sant Julià.

Crec que aquest Grup de Manteniment de l'Ordre, quan hi ha situacions i esdeveniments d'aquestes característiques, doncs és el grup adient. I per tant, doncs l'únic que li puc dir és que, i amb això acabo, senyora síndica, és que cada vegada que hi ha un esdeveniment d'aquest tipus, s'analitza l'esdeveniment, si es pot fer, en mèrits del risc que hi ha, es pot cobrir per les forces de seguretat, en aquest cas dels cossos especials i del Cos de Policia d'Andorra, es fa, i amb el supòsit que no es pot fer, doncs es demana col·laboració.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Pregunta número 2: Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la Molt Il·lustre Senyora Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 8 de novembre del 2021, en relació a l'informe relatiu a la interrupció voluntària de l'embaràs i el Coprincipat.

Fou registrada amb el número 1049 i s'ha publicat en el Butlletí número 127/2021 del 9 de novembre.

Exposa la pregunta el senyor Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies senyora síndica.

En primer lloc deixi'm que excusi la senyora Judith Salazar que, per motius de salut, no pot ser avui present, i formulo per tant, en tant que president del Grup Parlamentari, en substitució seva, les dues preguntes. No sense abans però dir que li hauria agradat ser ella qui formulava aquestes preguntes, ja que és ella qui ha treballat i que està fent el seguiment de tot aquest dossier.

En tot cas, ens sembla que no serà pas avui l'últim dia que parlarem d'aquest informe, ja que el debat sobre el contingut de l'informe, un informe que poques persones han vist, no podrà ser avui possible. Per tant, a ningú escapa que un cop haguem pogut, tots plegats llegir, analitzar i estudiar aquest informe, doncs segurament demanarà de noves preguntes, de nous debats en aquesta cambra i que llavors, segurament, segur, la senyora Judith Salazar podrà formular les preguntes.

Espero també que aquest fet, aquesta substitució, no comporti canvis en el normal desenvolupament de les dues preguntes formulades, ja que interessa, com hem vist aquests dies, tant políticament com a l'opinió pública, tot allò vinculat amb el com, el perquè, a qui i fins i tot quan es va encomanar o adjudicar, ja que en aquest cas podem estar parlant de dos moments diferents, aquest informe i alhora el perquè no se n'he fet públic el seu contingut.

Temps hi haurà i és just que sigui la consellera Salazar qui ho debati, parlar d'un informe que a hores d'ara no només el PS ha demanat conèixer, sabem que també Acció Feminista ho ha fet, l'Associació de Dones d'Andorra també l'ha demanat, i segurament avui en dia som molts ciutadans els qui estan interessats a conèixer el seu contingut.

Passo doncs a formular la pregunta, pel qual va ser presentada.

Vistes les incongruències i contradiccions publicades als mitjans... perdó. No, perdó, sí, sí.

Vistes les incongruències i contradiccions publicades, perdó, als mitjans en relació a l'informe relatiu a la interrupció voluntària de l'embaràs i el Coprincipat, que fou adjudicat en data 27 de setembre del 2019, per un import de 23.592,50 euros, pel Ministeri de Finances i, més concretament, per la Secretaria d'Afers Financers Internacionals, es demana:

Quina va ser la motivació que va dur al Govern a encomanar aquest informe i quin ha estat el procediment seguit per la seva adjudicació?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Respon pel Govern, senyor Espot?

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies senyora síndica.

Per respecte per aquesta cambra i pel que diu el Reglament del Consell General, en aquest torn d'intervenció no respondré a les manifestacions preliminars que ha fet el senyor Pere López, que per mi són més pròpies d'una rèplica que de la pròpia pregunta, i per tant doncs em limitaré a contestar a la pregunta que ha formulat en darrer terme.

Quina va ser la motivació que va dur el Govern a encomanar aquest informe? La veritat és que no el vaig encomanar jo, i per tant doncs, no li puc precisar la motivació exacta. Però vull entendre i vull suposar, i estic convençut fins i tot doncs que la motivació va ser, com en qualsevol altre informe jurídic que es pot sol·licitar, doncs la necessitat de disposar de més elements d'informació, particularment en l'àmbit jurídic, al tomb doncs d'una

problemàtica que cap de nosaltres nega que és una problemàtica important, d'actualitat i que està a l'ordre del dia. Per tant, aquesta va ser la motivació, entenc jo.

Quin ha estat el procediment seguit per a la seva adjudicació? Doncs bàsicament ha estat el procediment que estableixen l'article 51 en concordança amb l'article 54 de la Llei de la contractació pública. Perdó, l'article 52 en concordança amb l'article 54. L'article 52.1 parla dels *“encàrrecs de treballs tècnics que tenen per objecte treballs tècnics d'estudi, redacció de projecte, direcció, supervisió i control de l'execució i manteniment d'obres i la implantació de sistemes organitzatius”*. Per tant doncs, seria un treball tècnic d'aquestes característiques, i després enllaça amb l'article 54, i particularment 54.3, que diu que *“els contractes a què es refereix l'article 52.1 que tinguin un import inferior a 12.000 euros i també els que, tot i tenir un import superior a 12.000 euros, siguin declarats de caràcter sensible o reservat, poden ser objecte de contractació directa”*. I concretament, el mateix apartat diu que *“es consideren de caràcter sensible o reservat els contractes que afectin la seguretat de l'Estat, les relacions internacionals del Principat d'Andorra i també qualsevol contracte que correspongui a encàrrecs del cap de Govern, dels ministres o dels presidents de les entitats parapúbliques relatius a una matèria de la seva competència que tingui incidència en les directrius i les decisions polítiques que determinen els objectius estratègics del Govern”*. Per tant, a l'empara, com deia, del 52.1 en concordança amb el 54.3, es va fer el corresponent informe que es va passar per l'aprovació de Govern amb un informe d'adjudicació favorable emès per la Intervenció General.

En conclusió, el mètode i la forma d'adjudicació va ser absolutament legal, correcta i adequada.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

El seu temps de rèplica, senyor López?

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies senyora síndica.

Faré en aquesta intervenció, doncs un repàs dels diferents fets tal com els hem anat coneixent a través dels diferents mitjans de comunicació, de forma podríem dir certament evolutiva, perquè en un primer moment, semblava que ningú sabia de quin informe estàvem parlant, i més endavant, que farà objecte de la següent pregunta, doncs s'havien demanat fins i tot tres complements al contingut d'aquest informe.

Si dic alguna cosa que no és correcta, doncs evidentment el senyor Espot ben segur que em corregirà.

Cap a finals del 2018, entre els mesos d'octubre i novembre, el Govern encomana aquest informe, que no adjudica. En aquells moments vostè era el ministre que, per dir-ho en termes col·loquials, s'encarregava de l'avortament. Per tant, en aquell Govern era ministre d'Afers Socials, i per tant cal pensar que algú devia estar al corrent que s'encomanava un informe d'aquesta rellevància. A ningú escapa que un Govern d'Andorra no encomana cada dia un informe relatiu a l'avortament i al Coprincipat.

Una encomana que, cal entendre, es va produir de forma irregular si realment es va fer a finals de l'any 2018, ja que no es van seguir els passos establerts a la Llei general de les finances públiques, ja que no es va entrar la comanda corresponent al seu treball i a la seva realització.

Aquesta comanda es va introduir molt posteriorment al sistema, al mes de setembre del 2019, concretament, i és, per si algú doncs no ha seguit tota la casuística d'aquest informe, a través d'una demanda d'informació que fa el PS en relació, vistes les nombroses adjudicacions directes que setmana rere setmana van sortint del Butlletí Oficial, que es demana a totes les adjudicacions directes que s'han fet al llarg d'aquesta legislatura.

Aquest informe, tot i que l'encomana la legislatura anterior, apareix enmig d'aquesta relació. Per tant, aquest informe també de manera sorprenent, doncs no se li dona cap mena de publicitat ni de transparència. És cert que l'adjudicació directa és perfectament possible, després també voldré preguntar...voldrem repreguntar sobre quin bufet d'advocats es va encomanar aquest informe, però també és cert que les adjudicacions que superen els 7.500 euros han de ser objecte de publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra. I que aquesta publicitat no va més enllà, no només relativa a la seva publicació al BOPA, sinó que a més, del contingut d'aquest informe, pel que hem sabut, doncs no hi havia massa gent que n'estava al corrent.

Abans d'entrar a preguntes més concretes, la finalitat d'aquesta pregunta avui, crec que és ben clara: volem que s'expliqui a la ciutadania quina és la finalitat per la qual es va encomanar, de qui va sorgir la idea, quin era concretament l'encàrrec, quin va ser el professional escollit, quines característiques aconsellaven la seva contractació i altres qüestions que després aniré formulant a les repreguntes.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Per la dúplica, senyor Espot?

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies senyora síndica.

Efectivament, doncs li hauré de rebatre unes de les afirmacions que vostè ha fet.

És veritat que algunes manifestacions que ha fet es corresponen a la realitat. Però com ens té acostumats doncs, vostè ha donat per bones certes afirmacions que evidentment no només no es corresponen amb la realitat sinó que a més a més contradiuen obertament allò que estableixen les normes jurídiques aplicables, unes normes que, com a ex ministre de Finances, hauria de conèixer prou bé.

En tot cas, en primer lloc, vostè diu que jo era el ministre que m'encarregava de l'avortament. Escolti, que jo sàpiga, no hi ha un ministeri que s'encarregui de l'avortament.

Crec que la interrupció voluntària de l'embaràs i tot allò que fa referència a aquesta qüestió és una temàtica que és molt transversal. És a dir, no és una temàtica només que afecti diguem aquells col·lectius més desfavorits, que potser serien el col·lectius que són d'atenció prioritària del Ministeri d'Afers Socials, sinó que és també és una temàtica d'abast jurídic i sobretot, i ho repeteixo una altra vegada, ho vaig dir en declaracions a la roda de premsa, també és una temàtica que afecta molt particularment les nostres relacions institucionals. Per tant, com veu, i evidentment no cal que li digui que afecta el Ministeri de Salut per raó del què comporta, que afecta al Ministeri d'Educació perquè també concerneix moltes nenes i adolescents en edat d'escolarització. Per tant doncs evidentment, si em vol responsabilitzar a mi exclusivament ho pot fer, no hi ha cap mena de problema, eh, i assumeixo també la part de responsabilitat que em correspon, però crec doncs que, efectivament, tots hauríem de convenir que és una temàtica molt més transversal i molt més multidisciplinària que no pas pel que fa diguem concretament al Ministeri d'Afers Socials.

Després vostè ha dit, i ho ha afirmat, que això era una comanda irregular perquè s'havia fet molt abans d'entrar-la al sistema. És a dir, vostè, suposo que el que vol dir és que la comanda es va fer l'any 2018 i en canvi doncs el, diguem, l'informe d'adjudicació, l'aprovació per part de Govern i el pagament es van fer l'any 2019. Doncs miri, no només no és irregular fer una comanda i després passar-ho per aprovació i adjudicació de Govern, sinó que a més a més és un sistema habitual. Perquè el fet en si i el pagament en si s'atorguen al moment no només en què es presenta el pressupost sinó que a més a més també es porta a terme de forma efectiva el treball. I li he de dir que, tot i que la comanda verbal, efectivament, doncs es va fer a finals de l'any 2018, el pressupost pròpiament dit, no es va presentar fins al 2019, el mateix any en què precisament es va passar per aprovació de Govern i es va presentar el corresponent informe d'adjudicació. Per tant, no hi ha absolutament cap il·legalitat.

Sí que hi ha una notació d'Intervenció General, que a més a més és una notació habitual, segons la qual doncs ells recomanen i consideren doncs que és més adequat doncs entrar la despesa o el compromís de despesa amb caràcter previ a...diguem, la realització efectiva, que no la comanda. Per tant doncs, per aquest motiu rebato el que vostè deia, la realització efectiva de l'encàrrec. Però en tot cas, vull insistir en tant la presentació del pressupost, com la realització efectiva de l'encàrrec, com l'aprovació de la despesa, com el propi informe d'adjudicació, són tots concomitants durant l'any 2019.

Una altra afirmació que vostè ha fet amb excessiva lleugeresa és aquella segons la qual qualsevol compromís de despesa o qualsevol pagament superior a 7.500 euros era obligatori donar-hi la corresponent publicitat i transparència. En aquest sentit, doncs, veig doncs que li he de recordar en la seva integritat aquest 54.3 de la Llei de contractació

pública, a la qual feia referència inicialment i que no he acabat de llegir, però si vostè va a la part final d'aquest article 54.3, li fa referència doncs que:

“(...) en el cas de l'apartat 3 -és a dir, aquell apartat que fa referència doncs als informes o als contractes de més de 7.500 euros que siguin declarats de caràcter sensible, diu específicament- “són potestatives la publicació de l'edicte i la constitució de la mesa de contractació”. A casa meva, potestatiu no és obligatori, potser a casa seva sí.

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Espot.

El Sr. cap de Govern:

I finalment... Ho deixaria aquí, senyora síndica, perquè crec doncs que després hi ha tota una sèrie d'altres repreguntes que vostè em formularà sobre el contingut pròpiament de...de l'informe i que, evidentment, jo li contestaré amb molt de gust.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Repreguntes, senyor López?

Primera repregunta?

El Sr. Pere López:

Sí. La primera repregunta es en relació a l'encàrrec, no sense abans manifestar l'enorme sorpresa que suposa dir al cap de Govern que és habitual que les feines s'encomanin i que després posteriorment quan arriba el pagament, jo pensava, nosaltres pensàvem, justament que estàvem en un cas extraordinari i excepcional, i vull pensar que únic. Perquè si no, estem doncs davant d'una perillosíssima gestió de les finances públiques, si això és el mètode habitual de treball, doncs potser serà objecte d'alguna altra pregunta en un altre moment en relació a aquesta qüestió.

Però en tot cas no és aquesta la motivació de la primera repregunta. La primera motivació de la repregunta és en relació a l'encàrrec i el que volem saber és per a què es va adjudicar. És a dir, volem saber si el que es volia explorar és si, com per exemple hem defensat des del PS durant molts anys, persones com el senyor Paco Rodríguez o persones com la senyora Mariona González, si aquest té cabuda dins de la nostra Constitució o si, pel contrari, es volia demostrar que no hi té cabuda, i es volien arguments per veure doncs que aquesta possibilitat no té cabuda dins la nostra Constitució i dins del nostre ordenament jurídic. O potser va ser un encàrrec purament neutre, és a dir, demanar un informe sense cap mena d'hipòtesis de partida o d'hipòtesis a treballar a formular. En tot cas, volem saber és quin és concretament l'encàrrec que es va transmetre -quan es fa una comanda doncs

sempre hi ha un encàrrec particular en relació a aquest informe...a un informe-, i qui va ser la persona que va fer aquest encàrrec?

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Senyor Espot, el seu torn.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies senyora síndica.

Miri, si una cosa és irregular o il·legal o és perillosíssima, com vostè ho ha titllat, no li correspon a vostè, sinó que li correspon a qui ha de fer el control de legalitat que és un cos de funcionaris independent i que en aquest cas doncs, és la Intervenció General. I bàsicament la Intervenció General, en els seus informes, com succeeix en aquest tipus d'incidència, si es vol dir així, el que diu doncs és que efectivament que s'ha constatat que la despesa de referència s'ha iniciat doncs sense l'aprovació prèvia del Govern i sense haver formalitzat prèviament l'autorització del compromís de despesa corresponent, però sempre diuen també que entenen que aquestes incidències poden quedar reparades amb la validació per part del Govern dels actes als quals es refereixen.

Si fos tan irregular i tan perillós com vostè diu, la Intervenció General no hagués fet un informe favorable sinó que, de ben segur, hagués fet un informe desfavorable. Per tant, crec que val la pena contextualitzar això que vostè ha dit, no?. És a dir, jo l'entenc: vostè vol fer planar el dubte i la sospita d'una il·legalitat o d'una irregularitat al tomb d'aquest informe, i com que no li ha funcionat la qüestió de la publicació de l'edicte o la qüestió del mètode d'adjudicació, doncs ara va per aquesta altra via. Però tampoc li funcionarà aquesta via, per tant, doncs crec que val la pena que ens centrem en el fons de l'assumpte, que potser és el que ens interessa a tots, i no voler doncs buscar diguem ni intencions obscures ni encara menys doncs mètodes d'adjudicació inadequats.

En tot cas, a la seva pregunta concreta, ja ho vaig dir als mitjans de comunicació però ho repeteixo avui, l'objecte concret d'aquest informe era esbrinar doncs si, d'acord amb el marc constitucional vigent, hi havia alguna possibilitat de trobar una solució total o parcial a la interrupció voluntària de l'embaràs. I això és el que va analitzar, es va fer una recerca de dret comparat, i es va arribar a unes determinades conclusions que, com sempre dic, no només són unes conclusions eminentment jurídiques, per tant sempre estan sotmeses a qualsevol altra opinió en dret millor fonamentada. Perquè com vostè sap doncs el dret no és una ciència exacta, però és que, amb independència d'això, i sempre ho he dit, i crec que tots hi hauríem d'insistir perquè és la realitat, la qüestió de la interrupció voluntària de l'embaràs no és una qüestió eminentment jurídica en el nostre cas, sinó que s'hi afegeix una altra variable, que és la variable institucional.

Per tant, per molt que un informe ens pugui dir que hi ha algun tipus o alguna via de solució, primer hem de tenir en compte que aquest informe no és una sentència del Tribunal Constitucional. Per tant, doncs, una eventual solució que es pogués plantejar sempre

quedarà a expenses del que acabi decidint l'únic intèrpret de la Constitució, que és el Tribunal Constitucional. Però és que, a més a més, això no és obstacle a que hi pugui haver un xoc institucional i això és el que, en el nostre cas, en el cas del Govern de coalició i en el cas dels grups parlamentaris que li donen suport doncs sempre venim insistint: que no és una qüestió de convicció personal o religiosa...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant senyor Espot

El Sr. cap de Govern:

... sinó que és una qüestió d'encaix no tan jurídic sinó sobretot institucional.

La Sra. síndica general:

Senyor López, segona repregunta?

El Sr. Pere López:

Sí, segona repregunta, senyora síndica, tot i recordant que la primera repregunta falta per contestar sobre qui va fer l'encàrrec.

La segona de les preguntes és en relació a qui es va adjudicar aquest informe i quins en són els motius?. Quina és la trajectòria, els coneixements, l'experiència o qualsevol altre element que van aconsellar-ne, per un informe tan sensible, la seva contractació?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyor Espot, el seu torn.

El Sr. cap de Govern:

Bé, repeteixo, jo no vaig fer concretament l'encomana, per tant doncs no vaig tenir ocasió de valorar quines eren les competències de les persones a les quals es va fer l'adjudicació en el seu moment. Però també vull pressuposar i tinc la convicció que es van cercar dues persones que, complementades les unes amb les altres, doncs, diguem, traslladaven una solvència i un coneixement de la qüestió que feia doncs que eren particularment idonis per poder doncs dictaminar al respecte. I concretament doncs es va demanar al senyor Manel Maria Pujades Domingo, que com vostè sap doncs és un advocat amb una llarga trajectòria al nostre país, bon coneixedor de les institucions del nostre país, bon coneixedor del dret al nostre país. De fet, ha fet diverses publicacions i és una persona, doncs, amb una dilatada experiència i coneixements i que va aportar suposo la visió més pròpiament andorrana en l'elaboració d'aquest informe. I els coneixements van venir complementats pels d'un senyor que es diu Tomàs Guy Mori que és catedràtic de dret de la Universitat...ara no li sabria dir...

si em permet, doncs, mentre vostè em faci la següent pregunta doncs li precisaré, perquè ara no ho tinc aquí al davant. Però en tot cas, doncs potser aquest senyor doncs pel seu perfil més acadèmic va, diguem, ser un complement idoni doncs als coneixements del senyor Pujades.

Per tant, van ser ells dos i vull entendre doncs que és aquest compendi de persones i aquest cúmul diguem de coneixements i de trajectòria que van portar a la conclusió doncs que era un encàrrec que se'ls podia fer perfectament i que podien portar a bon port, com de fet han portat, perquè com vostè quan tingui la possibilitat d'analitzar aquest informe, veurà doncs que és un informe complet, ben fonamentat, independentment doncs que després cadascú pot tenir la seva opinió personal i jurídica al respecte.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Tercera repregunta senyor López?

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies senyora síndica.

Veig que persisteix en la idea que vostè, tot i ser el ministre d'Afers Socials d'aquell Govern, i sent a aquelles alçades segurament ja el candidat de Demòcrates per Andorra a les properes eleccions, no sabia res d'aquest informe?. Per tant, no sap...vull saber encara, volem saber tots plegats, qui va fer...ser la persona que finalment va fer aquest encàrrec i va participar en la tria de les persones que el van realitzar.

La tercera de les preguntes és en relació a la difusió de l'informe. Ja hem vist que, tot i superar els 7.500 euros, doncs l'informe es va declarar secret i per tant es va desaconsellar la seva publicació al BOPA. Però la seva difusió va molt més enllà, aquest és un informe que no si hagués estat per la demanda d'informació del PS i la posterior pregunta doncs segurament l'opinió pública no l'hauria conegut mai, perquè algú doncs el deu tenir guardat en algun calaix, i per tant volem saber perquè es va optar per aquesta estratègia de no fer públic l'informe, quantes persones el van llegir en el seu moment, quantes persones hi van treballar?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Senyor Espot, el seu torn.

El Sr. cap de Govern:

Sí. Jo en cap moment li he dit que jo no tingués coneixement que s'estava elaborant aquest informe. És a dir, vostè, és que té aquesta mania o aquesta mala costum d'afirmar o de

posar en boca dels altres coses que no han dit. Una cosa és dir jo no l'he encomanat i una altra cosa és dir jo en tenia coneixement. Crec que són dues qüestions molt diferents.

Efectivament, doncs, jo no el vaig encomanar, per tant doncs hi ha determinades qüestions concretes que no li puc rebel·lar, no perquè no les sàpiga sinó per desconeixement meu personal. Però també és veritat que se'm van posar en coneixement que s'havia fet aquesta encomana, i fins i tot a mi se'm va comunicar quina era l'estructura bàsica de l'informe que s'elaboraria.

Posteriorment jo vaig dimitir com a ministre perquè em vaig voler dedicar plenament a la campanya electoral, i per tant doncs a partir d'aquell moment doncs hi va haver un altre iter en tota la confecció d'aquest informe, que també va quedar una mica aturada doncs com a conseqüència de la campanya electoral i després doncs de les eleccions. I va ser doncs en el moment en què nosaltres ja vam entrar en el Govern on, diguem, es van desencadenar pròpiament i de forma efectiva tots els actes propis d'aquesta encomana, perquè es llavors que es va entregar l'informe pròpiament dit i que es van demanar també uns complements d'informe que és el que faran objecte de la següent pregunta que també li respondré amb molt de gust, no?

Qui més ho sabia? No li sabia dir, no li sabia dir qui més ho sabia. Jo no vaig coordinar ni pilotar aquest projecte, per tant doncs aquest element d'informació que vostè em demana jo no li sé dir, però la veritat és que em sembla bastant irrellevant, no, qui més ho sabia?.

En tot cas, pot ser una qüestió que és més important: vostè diu que perquè es va mantenir secret, escolti, és que estem entre tots, sembla aquí que això que tinc entre mans sigui el sant grial. I li repeteixo, això no és la resposta ni la solució a la problemàtica que tenim de l'avortament o de la interrupció voluntària de l'embaràs a casa nostra. Això és un simple informe jurídic, com segurament n'hi ha d'emesos amb anterioritat sobre la mateixa temàtica i com molt probablement n'hi haurà d'emesos amb posterioritat. I aquest informe pot dir blanc i el que es va emetre amb anterioritat o el que s'emetrà amb posterioritat pot dir negre o pot dir gris. Per tant, relativitzem el fet en si i el contingut d'aquest informe.

Li repeteixo, l'entregarem evidentment i no hi havia cap voluntat de fer les coses amb clandestinitat o amb nocturnitat, sinó a la seva demanda d'informació no haguessin dit que es va fer una determinada adjudicació directa en aquest àmbit molt concret. Però entenc que de la mateixa manera que molts informes jurídics, per no dir tots els informes jurídics que sol·licita el Govern, o que sol·licita el seu grup parlamentari, o que sol·licita la cambra no es publiquen i s'entreguen al conjunt de la ciutadania, no veig per quin motiu aquest informe s'havia de fer o s'havia de publicitar a través d'una entrega generalitzada. Bàsicament perquè és un informe, perquè és un informe que versa una determinada opinió en un moment i en un context determinat i que és subjecte a molt debat i a molta discussió i perquè, a hores d'ara, no albirem una solució definitiva a aquesta problemàtica. Tant de bo trobéssim...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant, senyor Espot

El Sr. cap de Govern:

...una solució definitiva a aquesta problemàtica, però de moment no l'albirem. I malauradament, aquelles persones com vostè que volen fer creure que els problemes complicats es resolen amb solucions senzilles, no ho dic per aquest cas concret, eh, no ho dic per altres casos, però és veritat que vostès, particularment des de la seva formació política, tenen tendència a vehicular a la ciutadania la idea segons la qual aquest és un problema molt senzill, o no, és un problema complicat, un problema important i transcendent, que amb això hi estem d'acord, però que té una solució molt senzilla. I no té una solució molt senzilla, té una solució molt complexa, i bona prova d'això és que, quan vostès van governar, ben sabedors que la solució era complexa...

La Sra. síndica general:

Senyor Espot, vagi acabant

El Sr. cap de Govern:

...tampoc van arribar a una solució definitiva al respecte.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Senyor López, quarta repregunta?

El Sr. Pere López:

Sí. Ja...ja li deia abans, senyor Espot, quan he fet aquesta intervenció que em sembla que no li ha agradat, tampoc sé perquè, la pregunta es pot formular lliurement, i temps hi haurà, temps hi haurà de parlar-ne de l'informe, i aquell dia doncs ho farà la senyora Judith Salazar amb bon coneixement de causa i segurament ho farà molt millor que jo.

La quarta repregunta que volia fer és en relació a, si sent un informe sobre l'avortament i el Coprincipat, com és que els serveis del Coprincipat no n'estaven informats? I sembla que també s'han assabentat aquests dies a través de la demanda del Copríncep. Però també és la quarta repregunta que tinc i falta la pregunta important que vostè fa...va eludint, és a dir, qui va encomanar. Llavors jo no em vull saltar tampoc el reglament d'aquesta casa, però clar, si es pregunta una cosa durant quatre preguntes doncs, bé, si puc fer les dues, m'agradaria saber perquè un informe com aquest no es va posar en coneixement dels serveis del...del Coprincipat, en el seu encàrrec com les seves conclusions, i si podem saber qui va fer l'adjudicació o l'encàrrec.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Senyor Espot?

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies senyora síndica.

Disculpi, jo pensava que li havia contestat a aquesta pregunta. En tot cas, no en tinc cap inconvenient a contestar-li.

Li dic d'entrada que a mi no m'incomoda cap de les preguntes que m'està formulant, ni em molesten, al contrari. Jo les agraeixo aquestes perquè me les està fent amb un to molt cordial i perquè, a més a més, crec que és una bona ocasió també per aclarir molts dubtes, perquè crec que s'ha creat un debat i una polèmica que crec que s'ha creat una mica artificialment, o en tot cas, no s'ha creat per declaracions contradictòries provinents del Govern.

Les úniques persones que s'han pronunciat sobre aquesta qüestió, en el moment en què s'han pronunciat, han estat el ministre portaveu i jo mateix. Tot allò que els mitjans de comunicació hagin pogut dir citant fonts del Govern, fonts dels grups de la majoria, fonts de no sé què, són, són fonts anònimes, i per tant, no tenen, des del meu punt de vista, cap tipus de validesa. El que té validesa és el que jo vaig dir davant dels mitjans de comunicació la setmana passada, on vaig explicar tot el camí i tota la tramitació d'aquesta qüestió. I a més a més doncs crec que és part especialment conforme i adequat i ajustat al que avui també estic dient, no, tot i que potser ho ampliem una mica més arran de les seves preguntes.

Per tant, jo crec que s'ha creat un...s'ha fet una bola de neu aquí, d'una qüestió que jo crec que l'hem d'assumir amb molta més naturalitat. Vostès fan una determinada demanda d'informació, i per tant doncs nosaltres en cap moment ens hi vam negar. I vam dir doncs nosaltres donarem aquesta informació en el moment en què correspongui. Per tant doncs, ja està, no?.

A partir d'aquí, perquè no es va comunicar als serveis dels Coprínceps? Doncs, doncs entenc que per la mateixa raó que no es va comunicar al Consell General que no es va comunicar als grups parlamentaris de la majoria ni als grups parlamentaris de l'oposició, perquè jo crec que tampoc era una qüestió tan important. No em mal interpreti, la qüestió de fons és molt important, dic l'informe en si. L'informe en si era, diguem, un element d'informació més, que pot tenir el Govern al tomb d'aquesta qüestió, res més. És a dir, no aportava una solució definitiva a la qüestió de l'encaix de la interrupció voluntària de l'embaràs al nostre país. Pot aportar unes determinades pistes jurídiques que poden orientar l'acció de Govern, que poden ajudar en les diferents converses que jo pugui tenir al tomb d'aquesta qüestió, que poden ajudar en els debats parlamentaris que puguem tenir, però res més que això. I no ens va semblar que fos necessari compartir-ho amb...amb la resta d'institucions del país. Això vol dir que era un informe secret o clandestí? No, no. Perquè sinó, no ho haguéssim, diguem, fet saber a través de la demanda d'informació prèvia que vostès ens van fer.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

Senyora Vela, vol fer vostè, primera de les seves preguntes?

Digui'm senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí, només vull fer...sobre unes reflexions, no és una pregunta, només és un comentari sobre unes coses...

La Sra. síndica general:

Molt breu, eh.

El Sr. Pere López:

Brevíssim.

Clar, el senyor Espot diu que no hi ha hagut incongruències en les declaracions i que s'ha fet una bola de neu en relació a aquest informe.

Amb tot el respecte li dic, jo crec que si incongruències hi ha hagut i bola de neu, l'han fet vostès mateixos o fins i tot em permeto dir-li, vostè en primera persona. És a dir, quan apareix l'informe, de cara a l'opinió pública, sembla que vostè ni tan sols sap de quin informe estem parlant.

Vostè ha dit varies vegades "és que sinó, no ho hauríem donat". Home, vostès estan obligats a donar als consellers generals la informació relacionada amb les adjudicacions quan es fa una demanda. És a dir, no sé ni com li passa pel cap la possibilitat de no donar-ho. Vull dir, està obligat a fer-ho. Però és vostè mateix qui ha sigut molt contradictori en la comunicació de tot el que hi ha hagut al voltant.

La Sra. síndica general:

Senyor López, acabi, perquè farem un altre debat, sinó).

El Sr. Pere López:

D'acord. Doncs simplement això: vostè parla de que, com si algú ha generat una bola de neu, o si algú ha generat un debat o alguna cosa, si vostè surt el primer dia i ho explica tot, doncs segurament moltes de les coses que s'han publicat i que s'han dit no s'haguessin dit. Perquè vostè va manifestar gairebé com una certa sorpresa, no, després hem sabut els complements, que això ho preguntaré a la següent pregunta.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Això no es breu, eh? No entenem el mateix per breu.

Senyor Espot, entenc que vol respondre.

El Sr. cap de Govern:

Sí. És que jo només m'he pronunciat una vegada sobre aquesta qüestió.

Per tant, contradiccions, no n'hi pot haver, llevat que, durant la meva declaració davant dels mitjans de comunicació, única declaració, m'hagués contradit a mi mateix, en aquesta mateixa declaració. I crec que no va ser el cas.

Perquè havia de sortir al dia següent a fer declaracions?. Escolti, jo penso que no és una qüestió d'urgència nacional. Jo crec que no era un anunci extraordinari ni una qüestió que creés una alarma social enorme, m'entén?. Jo crec que, perquè?. Què vol dir, que el cap de Govern o els consellers o els ministres, perquè hi ha un determinat titular cada dia hem de fer una roda de premsa contextualitzant i rectificat o ratificant aquest titular?. Jo crec que aquesta no és la forma adequada de gestionar els afers públics. En tot cas, no és la meva forma de veure-ho.

També és veritat, i li diré, que inicialment jo no presagiava que es creés aquesta polèmica, no, i crec que, efectivament, és una temàtica llaminera des d'aquest punt de vista, des d'un punt de vista mediàtic, però també crec que se n'ha fet un gra massa, no?. I per tant doncs jo agraeixo que avui vostès facin aquestes preguntes perquè puguem doncs cloure definitivament aquesta polèmica. Òbviament no la polèmica o no diria la polèmica, la qüestió de la interrupció voluntària de l'embaràs, que no la clourem, dissortadament. Però com a mínim que puguem cloure tota la polèmica al tomb d'aquest informe.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Hi ha repreguntes?

Senyora Vela, la seva primera repregunta?

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies senyora síndica.

Senyor cap de Govern, he entès que l'informe aporta pistes jurídiques que poden ajudar als debats parlamentaris. Si això és així, perquè no ho ha portat a debat parlamentari quan la meva companya Judith Salazar va demanar sobre el tema en el debat de la Llei de nacionalitat?

Si vostè ja sabia el contingut de l'informe i aquests aspectes que podien donar llum sobre el tema de la constitucionalitat o inconstitucionalitat de l'avortament, perquè no ho va posar aleshores a la cambra damunt de la taula per poder ser debatut?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora consellera.

Senyor Espot?

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

En primer lloc, perquè, repeteixo, no és una qüestió de constitucionalitat o no de la interrupció voluntària de l'embaràs. El nostre argumentari sempre s'ha fonamentat no només en la constitucionalitat, i sobretot no en la constitucionalitat, sinó en l'encaix institucional. I aquesta és una qüestió que aquest informe, i cap informe jurídic, resoldrà, sinó que és una qüestió que en tot cas s'ha de resoldre per la via política.

I després, si em permet, senyora Vela, jo no tenia cap obligació de explicar el contingut d'aquest informe i de facilitar-lo. De la mateixa manera que si vostè ve a un determinat debat i demana per part del seu grup parlamentari un informe jurídic per ajudar o per, diguem, bastir el seu argumentari, vostè no té cap obligació d'entregar-me el contingut d'aquest informe.

Dit això, ja molt abans d'aquest informe jo havia mantingut debats en aquesta cambra sobre la interrupció voluntària de l'embaràs, i també li puc dir que el meu argumentari s'ha mantingut intacte abans i després d'aquest informe. Per tant, a mi tampoc és que aquest informe, que està molt bé, eh, i que vostès tindran ocasió de consultar-lo i està molt ben fonamentat i està molt ben estructurat, però tampoc és que aquest informe, repeteixo, hagi estat el sant grial i a mi m'hagi il·luminat i de cop m'hagi convertit en un excel·lent orador en la matèria perquè dispo de aquest informe.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Segona repregunta, senyora Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies senyora síndica.

Miri, senyor cap de Govern, jo entenc que sí, que ho tenia que haver compartit, sobretot quan es demana, és a dir, quan la senyora Salazar li demana, vostè va, no recordo exactament les paraules, però va dir que el tema de l'avortament no hi cabia, ella parlava de la despenalització, i va dir que no hi cabia dins de la nostra Constitució. Però bé, veig que diu “no tinc cap obligació d'explicar-vos-ho”, i tampoc veig que té cap obligació de dir-nos qui va fer l'encàrrec concret d'aquest informe. Si no va ser vostè, doncs sí que ens agradaria saber doncs qui del Govern de la legislatura passada va poder fer aquest informe, ai, aquesta comanda de forma informal, per telèfon, és a dir, no ho sé, però qui és, del Govern que fa aquest informe.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Vela.

Senyor Espot?

El Sr. cap de Govern:

No ho sé del cert, senyora Vela. I com que no ho sé del cert no li puc dir. Com que a mi no m'agrada dir mentides, no li diré cap mentida. Per tant doncs, si tingués la prova fefaent i documentada de qui ha fet l'encomana, perquè és veritat doncs que hi ha certs dubtes al tomb d'aquesta qüestió. I puc tenir, diguem, els meus indicis fins i tot documentats però també tinc dubtes que fan doncs que jo no puc fer una afirmació taxativa al tomb d'aquesta qüestió. Però és que repeteixo, és que em sembla absolutament irrellevant, què més dona.

El que compta és que al final el... i si vol faci-me'n responsable a mi, és que no tinc cap mena de problema. Al final, a partir del moment en què qui va rebre aquest informe, qui va ordenar el pagament, qui va presidir la sessió de Govern on es va aprovar aquest pagament vaig ser jo, doncs no busquin més responsables, faci'm responsable a mi, i ja està bé, si jo ho assumeixo plenament, si no hi ha cap problema. Si no s'ha fet...és que aquí estem traslladant la idea, és que em sembla contradictori el seu argumentari, perquè per un costat vostès volen, diguem, normalitzar, pretesament, volen normalitzar aquesta qüestió, però per un altre cas...per un altre costat, al tomb, perquè es demana un informe sobre aquesta qüestió, sembla aquí que s'hagi fet alguna cosa clandestina que hem d'anar a esbrinar a veure qui ho ha fet, qui ha fet aquesta malifeta. No, escolti, és que la persona que ho va encomanar, sigui qui sigui, no va fer res mal fet. És que és, fins i tot li diria, és obligació dels responsables polítics demanar, en qüestions que no són ni blanc ni negre, en qüestions que són complexes, demanar el parer de persones que tenen uns coneixements que segurament doncs els que governem no tenim, perquè no podem tenir coneixements en tots els àmbits.

La Sra. síndica general:

Vagi acabat, senyor Espot.

El Sr. cap de Govern:

Simplement és això. I crec que no n'hem de fer més polèmica, d'aquesta qüestió.

I després, a l'altra qüestió que vostè es referia, escolti, jo crec que vostè em podria recriminar si la senyora Salazar m'hagués dit que si jo dispo o no d'un informe, jo l'hagués enganyat. Jo no li he dit cap mentida a la senyora Salazar, hem parlat de l'avortament. No veig perquè he de dir que dispo d'aquest informe que segurament potser aquell dia ni me'n recordava que existia aquest informe, m'entén?. I tampoc, ja li he dit, no em va servir per sustentar la meua resposta al debat que vam tenir amb la senyora Salazar. Per tant, jo crec que potser estem diguem, exagerant una mica la qüestió.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Pregunta número 3: Pregunta urgent amb resposta urgent del Govern presentada per la Molt Il·lustre Senyora Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2021, relativa al complement d'informació sol·licitat en relació a l'informe relatiu a la interrupció voluntària de l'embaràs i el Coprincipat.

Fou registrada amb el número 1075 i s'ha publicat en el Butlletí número 132/2021 del 17 de novembre.

Exposa la pregunta el senyor Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies senyora síndica.

Vistes les declaracions efectuades pel cap de Govern als mitjans de comunicació el passat 8 de novembre, on s'especificava que s'havien demanat tres complements d'informació en relació a l'informe relatiu a la interrupció voluntària de l'embaràs i el Coprincipat, que fou adjudicat el 27 de setembre del 2019, per un import de 23.592,50 euros, pel Ministeri de Finances i, més concretament, per la Secretaria d'Estat d'Afers Financers Internacionals, es demana:

Quin va ser l'objecte concret de cada complement d'informació sol·licitat pel Govern, per quin motiu es van demanar i quin va ser el procés d'adjudicació d'aquest en relació a l'informe principal?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Respon pel Govern, senyor Xavier Esport.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies senyora síndica.

Efectivament doncs, i en aquest cas sí que afirmo doncs que vaig ser jo que vaig fer l'encomana.

Un cop rebut doncs aquest informe inicial, que el vam rebre doncs a l'agost del 2019 si ho recordo bé, i coincidint, diguem, amb tot el treball previ de preparació diguem del programa de funcionament del servei d'atenció integral a la dona i d'inauguració pròpiament dita de les instal·lacions i de dotació dels recursos del Servei d'Atenció Integral a la Dona, vam demanar a les mateixes persones a les quals s'havia fet aquesta encomana originària tres notes: una primera nota que demanava opinió lletrada sobre l'eventual responsabilitat penal en què podrien incórrer els professionals de la medicina o del dret o qualsevol funcionari o un empleat públic en el supòsit que, en el marc d'aquest servei, informés a una persona sobre els establiments sanitaris situats a l'estranger on es practica l'avortament amb les degudes condicions de seguretat sanitària. Després, vam demanar, aquesta va ser el 16 d'octubre, la nota.

Després el 7 de novembre hi va haver una segona nota, on en certa forma es desenvolupava més aquesta qüestió, no?. Particularment i amb especial referència a les persones que lliuressin informació sobre l'avortament o la interrupció voluntària de l'embaràs per assegurar doncs en definitiva la màxima seguretat jurídica als prestadors dels serveis. Perquè és veritat doncs que, inauguràvem un servei nou i hi havia certes incògnites, i evidentment doncs la nostra principal prioritat era que els professionals que anessin a treballar allà doncs estiguessin perfectament emparats en les seves funcions.

I finalment, una tercera nota del 28 de novembre, molt succinta, on es preguntava doncs si es podia donar un ajut econòmic ocasional, de forma posterior i extraordinària, a dones que prèviament haguessin realitzat i pagat una interrupció voluntària de l'embaràs fora d'Andorra. Per tant, també aquí, em permet rebatre un titular de la setmana passada sobre la qual jo havia demanat si la CASS es podia fer càrrec de les interrupcions voluntàries de l'embaràs. Jo no he demanat mai això, també ho hagués pogut demanar, però no ho he demanat mai. Simplement vam demanar si es podia activar un ajut econòmic ocasional a aquella dona que prèviament s'havia quedat sense recursos pel fet d'haver hagut de sufragar una interrupció voluntària de l'embaràs fora d'Andorra.

La suma d'aquests tres complements d'informació és de..., dels honoraris em refereixo, és de 3.000 i escaig euros. Per tant doncs no arriba a l'import de 7.500 euros, per tant doncs, pot ser objecte de contractació directa a l'empara de l'article 54.2, concretament les lletres

d) o f). Es pot encabir en les dues lletres, i a més a més, no necessita doncs ni un informe previ d'intervenció ni l'aprovació del Govern. Per tant doncs també aquesta contractació és va fer d'una forma absolutament regular, legal i correcta.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Per la rèplica, senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies senyora síndica.

Deixi'm que primer, abans d'entrar en el que tenia preparat, manifesti que per fi hem tornat a la normalitat. És a dir, després d'haver assistit a un govern que, no se sap ben bé qui, amb diners públics, fa una adjudicació sense seguir els procediments establerts per la Llei general de les finances públiques, compromet fons públics gens menyspreables, és a dir, gairebé 24.000 euros, sense tenir la garantia que existeixen les partides pressupostàries suficients per poder-ho pagar, i després el Govern posterior que arriba, van ser vostès, però hagués pogut ser un altre govern, doncs es troba una encomana feta per l'anterior Govern, al que no haguéssim sabut ni qui demanar qui és la persona que feia aquest encàrrec i qui assumia doncs aquella despesa.

I després d'haver assistit que això, que també ho ha dit vostè, no només passa amb aquest informe sinó que en aquest en el seu Govern doncs això és pràctica habitual, i transcriu literalment el que vostè ha dit, doncs ara estem parlant de tres adjudicacions que entren dins de la regularitat, que no superen l'import pel qual s'havia d'adjudicar...s'havia de publicar al BOPA. Tot i això, deixi'm que manifestem una certa sorpresa a la gestió també d'aquesta informació. És a dir, quan es va fer la demanda d'informació semblava que el PS havia trobat un secret d'Estat que ningú sabia que existia, i aquest informe ha fer part del debat públic al llarg de mesos i mesos.

És a dir, que aquest informe es va encomanar, no sabem ben bé, cap a finals del 2018. Vostès el devien tenir o devien rebre alguna informació doncs fins i tot abans de la campanya electoral. L'informe definitiu arriba a l'agost del 2019. A l'octubre encomanen un primer complement.

A principis de novembre encomana un segon complement i a finals de novembre un tercer complement, home, aquest informe és un informe important, és un informe del que se n'ha anat parlant, no?. Perquè si es demanen complements s'entén que algú l'ha llegit, que han sortit alguns dubtes o han sorgit algunes coses que es volen aclarir i es demana novament doncs fer una despesa pública per complementar aquell informe.

Per tant, vostè ja ha fet algunes de les informacions que nosaltres volíem saber, si l'encomana dels tres complements era en un únic moment o, com hem vist, han sigut tres encomanes successives amb el calendari, i ens ha dit l'import total. No sé si cada un dels informes són 3.000 euros o és l'import total dels tres informes que fa l'administració.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Per la dúplica?

El Sr. cap de Govern:

Sí. No, no, la suma total era de 3.000 i escaig. Òbviament si cada un hagués estat de 3.000 jo crec que aquí sí, aquí sí que tindrien raó de posar-ho en dubte perquè estaríem fraccionant precisament doncs tres informes que es podien fer en un sol informe, per eludir justament l'obligació que a partir de 7.500 euros doncs cal l'informe d'adjudicació i l'aprovació de Govern.

Miri, defenso a capa i espasa i de la mateixa manera, encara que l'encomana en un cas fos meva i en l'altre cas no fos meva, la regularitat i la correcció del procediment de l'encomana i d'adjudicació en els dos casos.

Jo crec, senyor López, que hauríem d'intentar sortir-nos una mica del guió, perquè és que sinó, la gent que ens escolta, al final això es torna bastant insuportable. Crec que també aquests debats han de seguir per avançar i per atansar posicions.

Li he explicat, li he llegit l'article de la Llei que diu que la publicació és potestativa. I vostè ara torna a dir que s'ha comès una infracció perquè no es va fer la publicació de l'adjudicació del primer informe. Sigui dit de passada, això no ho imputi a l'anterior Govern, perquè qui va aprovar i qui en tot cas havia de publicar, que no, perquè era potestatiu, és aquest Govern. Per tant, a cadascú el que li pertoca.

I després, jo no sé d'on es treu això de que aquí es van comprometre diners públics, abans que es tingués... Escolti, el pressupost es presenta, jo no li parlo de pagar, es presenta al gener del 2019, quan ja hi havia un nou pressupost a punt de ser aprovat, amb unes partides pressupostàries més que suficients per sufragar una despesa d'aquestes característiques, d'acord amb la tipologia d'aquestes característiques. Per tant, si us plau, intentem centrar-nos en el fons de l'assumpte, que crec que és el que interessa a tothom, i no intentem buscar irregularitats, incorreccions o il·legalitats allà on no hi són.

I si hi fossin, doncs, també ho reconeixeríem i li diríem i avançaríem que ens hem equivocat o que l'anterior Govern s'ha equivocat, i que per tant doncs això ha de ser susceptible de rectificació. Però és que no és el cas, no és el cas. Per tant, deixem això de banda, si us plau, no tornem a insistir en això i centrem-nos en el fons.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Repreguntes, senyor López, primera?

El Sr. Pere López:

Primera repregunta, però abans en relació a la...l'adjudicació anterior, només clarificar que amb la informació que ens va ser lliurada en el seu moment, per cada un dels informes i a la data en què s'ha adjudicat. I després hi ha una data complementària que diu és la data de finalització, és a dir, la data en què es preveu que els treballs s'acabin, ja hi ha altres informes que també no s'han publicat al BOPA i que s'han adjudicat de manera directa. Sense llegir el contingut d'altres informes, hi ha informes que, adjudicats al setembre com aquest, preveient acabar-se al març del 2020 o algun informe que preveia acabar-se al desembre del 2020.

L'informe que ens ocupa avui, l'informe de la interrupció voluntària de l'embaràs i el Coprincipat, s'entra al sistema el 27 de setembre del 2019 i la data d'acabament de l'informe és el 27 de setembre del 2019. Per tant, evidentment, es va entrar al sistema quan ja quan s'havia acabat.

En tot cas, tornem als tres complements demanats. El que li vull demanar, li volem demanar, és si estem parlant de tres documents separats, tres notes, si aquests complements s'han integrat en l'informe principal que es va demanar i forma part d'un únic cos.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Senyor Espot?

El Sr. cap de Govern:

Val, vostè ara parla d'una altra problemàtica. Ja no parlem ni de la publicació de l'edicta ni del moment en què es va fer l'encomana si es disposava dels fons o de les partides pressupostàries suficients.

Vostè ara el que està dient és una altra qüestió, que jo també li he contestat abans, que és la de manifestar que efectivament doncs el compromís de pagament es va fer un cop l'encomana estava efectivament realitzada i l'acord de Govern també es va adoptar en aquell mateix moment i no amb caràcter previ.

Això és una incidència perfectament reparable. Bona prova d'això -és una incidència de gestió- i bona prova d'això és que l'informe d'Intervenció General, i vostè sap la rigidesa de la Intervenció General, en tots els aspectes i com ha de ser, perquè la seva obligació és fer el control de legalitat, l'informe d'Intervenció General és favorable. Si hagués hagut una irregularitat, una il·legalitat, una incorrecció no reparable, l'informe hagués estat desfavorable, i segurament també s'hagués hagut pagant aquestes persones que hi havien, diguem, fet una feina, a través d'una indemnització i llavors sí que s'haguessin hagut de depurar responsabilitats, d'acord?. Però no estem en aquest cas. Per tant, una vegada més volia posar-ho de manifest. I a la seva pregunta concreta, tenim l'informe original i després tenim tres notes, no ho qualificaria d'informe, tres notes complementàries separades.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Segona repregunta, senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí, segona i en principi darrera repregunta, almenys per la meua part.

Vist que sobre aquests complements d'informació no li hem fet una demanda d'informació però sí que hem demanat l'informe, i entenem que això fa part també de l'informe, ens facilitarà tot de manera conjunta o vol que també fem una demanda d'informació en relació als tres complements d'informació?

Gràcies senyora síndica

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor conseller.

Senyor cap de Govern, té la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, sí clar que sí, els hi entregarem tot demà mateix, o la setmana que ve com a màxim. Els hi entregarem tot en un mateix acte perquè crec que tampoc doncs té massa sentit doncs que fem paperassa per no res.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

(algú s'adreça a la senyora síndica sense micròfon).

Ah, perdó, no l'he vist, vostè perdoni. Senyor Font, digui. No el sentim...

El Sr. Jordi Font:

Sí, ara. Bé jo intentaré seguir els consells del nostre cap de Govern, i ser aplicat amb un tema que realment no és un tema que jo conegui bé, no? Vostè ens ha dit que l'important seria centrar-se en el fons de la qüestió i no en les formes. I jo, en quant al fons, he trobat algunes coses que m'estranyen i m'estranyen bastant.

Vostè ha tingut tendència a encarrilar el tema en dues vessants. Vostè ho ha dit perfectament i em sembla que el cito: vessant jurídic i el vessant institucional. I jo demano: i no hi ha un tercer vessant en aquest tema de la interrupció voluntària de l'embaràs? No hi ha un tema de drets fonamentals de les persones? No seria escaient, ja que demanem complements d'informació en el informe, de demanar també un complement d'informació respecte dels drets fonamentals de les persones? Crec que aquest és el veritable debat que hauríem de tenir, no?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Font.

Senyor Espot?

El Sr. cap de Govern:

A quin dret fonamental es refereix: el dret a la vida? Ho dic perquè clar, aquí justament si tenim un problema és que hi ha, segurament, una col·lisió entre diferents drets, no? Perquè sinó ja no tindríem cap problema, si fos un dret il·limitat que no col·lideix amb cap altre dret, doncs crec que el debat ja el tindríem resolt. Justament, tota la complexitat jurídica de la problemàtica, que no institucional, si vol ja en parlem de la institucional, és la col·lisió que tenim entre el dret a la vida, que recordo, està especialment protegit en totes les Constitucions, òbviament, però en la nostra particularment, com a conseqüència d'una realitat institucional i d'un procés constituent que va convenir el que va convenir, i després evidentment un altre dret que és molt legítim, que és el dret a la llibertat sexual i reproductiva de la dona, que també li he de dir, no està emparat en la nostra Constitució amb la mateixa força.

Dit això, no vol dir que no sigui un dret que l'haguem de tenir en compte i que també l'hem de protegir en la mesura del possible. Per tant, ja tindrà ocasió de veure-ho i, evidentment, aquest informe com qualsevol altre informe jurídic que debati i que versí sobre la interrupció voluntària de l'embaràs no pot deixar de banda l'anàlisi dels drets fonamentals, tant l'un com l'altre, tant el dret a la vida com el dret a la llibertat sexual i reproductiva de la dona. Per tant, doncs, ja se'n fa referència en aquest informe i entenc que en qualsevol informe

posterior o anterior que s'hagi pogut demanar també s'hi fa referència, s'hi hauria de fer referència. No sé si li responc a la pregunta?

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Vol fer una segona repregunta senyor Font? Digui.

El Sr. Jordi Font:

Sí, si us plau.

Si, no...ja li he dit que no soc un especialista en dret ni en cap tipus de dret, no? Però em xoca molt, no, aquest tipus de temes. I per exemple, una de les solucions que vostès envasatgen és que l'exercici d'aquests drets fonamentals, perquè entenc que la interrupció voluntària de l'embaràs el deuen considerar fonamental, perquè estan disposats pràcticament fins i tot a reemborsar o com un dret que tindria qualsevol altra persona, obliguem a la gent a anar-lo a fer fora del nostre país. Jo no sé si això és respectar els drets fonamentals de les persones o si, també, això seria bo que busquessin un informe jurídic a veure si això és correcte o no és correcte. Jo em penso que no ho és. Però és clar, jo ja li dic, jo de dret no entenc, intento ser equànime amb els meus pensaments.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Font.

Senyor Espot?

El Sr. cap de Govern:

Crec que aquesta és una discussió molt complexa. I justament, jo crec que si volem abordar aquest debat, i el volem abordar correctament intentant albirar una solució al final en benefici del conjunt de la ciutadania del nostre país crec que ho hem de fer des de la serenitat i des de...evitant les posicions maximalistes o dogmàtiques. Aquí no es tracta d'un qüestionari de blanc o negre, és una qüestió de matisos.

És una qüestió, primer, jurídica, òbviament. Perquè nosaltres tenim una determinada Constitució que diu el que diu: que evidentment, protegeix els drets de les dones, com qualsevol altre ciutadà, que evidentment, atorga una llibertat àmplia als individus i particularment a les dones, per decidir lliurement respecte del seu cos. Però també tenim una Constitució que protegeix el dret a la vida, i que a més a més defineix bastant clarament quan comença el dret a la vida, cosa que no fan altres Constitucions del nostre entorn. Per això tenim un determinat reforç en la protecció d'aquest dret que no fa evident que una

despenalització de l'avortament es pugui considerar constitucional. I aquí enllaço amb el que parlàvem aquell dia amb la senyora Judith Salazar.

No només això, aquí he d'introduir criteris científics: si els primers els domino poc aquests encara menys.

Els criteris científics d'on comença la vida, aquest és un debat que no està...que no té una resposta exacta, definitiva i que no admeti discussió contrària. Per tant doncs, el debat jurídic i el debat científic, a més a més en el nostre cas, hi hem d'afegir un tercer debat, que aquest és el que vostès malauradament crec que obvien sovint, i que fent-ho, crec que no fan honor, permeti'm eh, i li dic des del màxim respecte, però no fan honor a la seva obligació en certa forma de fer pedagogia i explicar les coses com Déu mana a la ciutadania, no?. Perquè, per molt que puguem trobar una solució científica i jurídica i un encaix constitucional, que potser hi és, potser hi és, no en tenim la certesa avui en dia, i podem trobar informes que diguin que sí, que en part sí o en part no, o que no. Però fins i tot en el cas que trobéssim un encaix jurídic, no tenim la garantia de l'encaix constitucional. És a dir, no tenim la garantia que això suposi la fi del nostre règim constitucional...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant, senyor Espot

El Sr. cap de Govern:

...perquè la solució, per molt constitucional que sigui, al final contradigui el dogma de fe de l'església catòlica i vostè sap doncs que un dels nostres copríneps és bisbe de l'església i per tant, també, es deu no només als ciutadans i les ciutadanes d'Andorra, sinó que paral·lelament també es deu als, diguem, a la seva jerarquia de l'església catòlica.

De la mateixa manera que si féssim una llei que posés contra les cordes el coprínep francès, de manera que li fes insuportable fer coincidir la seva condició de cap d'Estat d'Andorra i per tant, de persona que es deu als ciutadans i les ciutadanes d'Andorra, amb la seva condició de president de la República francesa i per tant doncs amb els principis i els ideals republicans, doncs segurament, doncs també tindriem

La Sra. síndica general:

Acabi, senyor cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Per tant, són totes aquestes...-acabo senyora síndica, però és que em sembla que és interessant aquest debat, però acabo molt ràpid-.

La Sra. síndica general:

Sí, però l'haurem de fer en un altre lloc

El Sr. cap de Govern:

Segurament, sí. Penso que tot això és el que hem de posar damunt la taula, i deixar-nos de dogmatismes, deixar-nos de política de baixa volada, de voler recollir vots, -no li dic per vostès, per vostès, per nosaltres i per tothom-, intentar tenir un debat serè entre tots, discret, i mirar de trobar la millor solució pel manteniment, és a dir, en pro del manteniment del nostre règim institucional i també en pro de la progressió dels drets de les dones.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Matiso quan dic en un altre lloc, vull dir fora d'una sessió de preguntes, evidentment, no fora del Parlament.

Pregunta número 4: Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la Molt Il·lustre Senyora Susanna Vela Palomares, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 d'octubre del 2021, relativa al tancament de la Universitat Oberta La Salle.

Fou registrada amb el número 962 i s'ha publicat en el Butlletí número 117/2021 del 20 d'octubre.

Exposa la pregunta la senyora Susanna Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies senyora síndica.

Vistes les darreres notícies comunicades pel Govern sobre el cessament de l'activitat acadèmica de la Universitat Oberta La Salle.

Vist que el Govern ha aprovat la llei que ha de revocar l'autorització que, en el seu dia, se li va concedir per impartir formació a Andorra, es demana:

Quina és l'estratègia que el Govern té prevista per evitar que, situacions com aquesta, es tornin a reproduir?

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Ja està senyora Vela? Sí. Gràcies.

Respon la senyora Ester Vilarrubla.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies, senyora síndica.

Com bé entenc, la seva pregunta ve motivada pel tancament de la Universitat Oberta La Salle. En aquest sentit, vull recordar que va ser creada per la Llei 86/2010 del 18 de novembre i que durant tots aquests anys ha estat oferint formació oficial d'ensenyament superior, i el Govern ha lliurat 79 títols oficials d'ensenyament superior, 20 bàtxelors, 50 màsters i 9 doctorats. I el fet, potser més important, és que la mateixa societat que va obrir aquesta universitat és qui ha demanat el tancament, per motius totalment interns i econòmics, com expliquen a la seva memòria.

En cap cas ha estat per una demanda del ministeri, motivada per un incompliment de requisits o de pautes que havia de seguir per iniciar i mantenir les activitats acadèmiques. Amb això vull dir que tot i que mai és una bona notícia el tancament d'una universitat, o de qualsevol altre projecte arrelat al país, sí que és de valorar en positiu que no s'ha posat mai en dubte la qualitat dels títols impartits i lliurats. I també és molt important que la demanda de tancament va ser un procés que va anar acompanyat, un procés que s'ha d'aprovar encara per llei, de mesures per a tots i cada un dels estudiants matriculats en aquesta universitat. Perquè, o bé han pogut acabar els seus estudis, la seva formació, abans del tancament, o bé han buscat convenis amb altres universitats. Realment la preocupació del Govern ha de raure en la qualitat d'aquests títols que s'han atorgat i en els estudiants matriculats.

Dit això, convinc amb vostè que el que volem i pel que treballem és que quan una institució privada aposta per Andorra per obrir una universitat o un centre d'ensenyament superior, sigui per molts anys o per sempre, si això encara es pot dir en algun àmbit, i estic convençuda que hem de posar l'accent no en el tancament sinó en l'obertura d'aquestes institucions. Sobretot perquè Andorra atreu cada cop més el món universitari i crec que això, per si, no és negatiu, sempre i quan sapiguem mantenir l'equilibri, l'exigència i ser garants de la qualitat dels títols que s'emeten. En aquest sentit, vull aprofitar per posar en valor l'excel·lent tasca que realitza l'AQUA, i que n'hem pogut parlar abastament en aquesta cambra darrerament.

Estic convençuda que compartim, vostè i tota la cambra, la voluntat d'exigència sobre l'obertura de les universitats, i en aquest sentit recordarà que vam demanar el mes d'agost aprovar la contractació de la *Fundación Europea Sociedad y Educación* per establir criteris estratègics per la creació i la implementació d'universitats a Andorra. En aquests moments encara l'informe no està acabat, però estigui ben convençuda que quan l'haurem pogut treballar internament i poder treballar amb més profunditat amb el meu equip, compartirem les conclusions i les iniciatives, com sempre intento fer, amb la comissió legislativa.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Vilarrubla.

Per la rèplica, senyora Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies senyora síndica.

Gràcies senyora ministra.

Heu fet referència a una llei que avui fa justament onze anys que es va aprovar, la de la creació d'aquesta Universitat Oberta de La Salle. Ens va sorprendre la manera amb què es va portar tot el procediment de la suspensió d'aquesta universitat, perquè segons la mateixa llei, hi havia un procediment que calia, d'alguna manera, anunciar-ho al Consell General, a la comissió doncs d'educació, explicant els motius pels quals aquesta universitat doncs decidia doncs deixar de...de fer activitat acadèmica. I després la llei que s'havia d'entrar era una llei amb caràcter d'urgència. Això és el que diu l'article 6 de l'esmentada llei que heu fet ara referència.

Si el Govern, en l'exercici doncs de les seves funcions de supervisió de com estaven funcionant les coses, havia detectat doncs que hi havia algun tipus de problemes amb els compromisos adquirits amb aquesta universitat, entenc que ho tenia que haver comunicat, evidentment al Govern per començar i al Consell General per continuar.

El 8 d'octubre coneixíem, sense previ avís, que aquesta universitat cessava les seves activitats acadèmiques. Ens demanem, no, com és que el Govern no va estar atent o no va estar emetent al tema? Quin problema hi havia? Perquè si fem cas de les paraules que va manifestar el ministre Jové, va dir que feia temps que el tancament, és a dir, que el tancament perdó, s'estava fent de forma progressiva i que aquest curs doncs ja no hi havia cap alumne matriculat.

El senyor Jové també va treure una mica de ferro al tema del tancament dient que, clar, era una institució, era una empresa i per tant, era un negoci. Nosaltres entenem que una universitat és alguna cosa més que un negoci. Entenem que tenen un risc, evidentment, però que l'Administració té un deure de controlar i de seguir les seves activitats.

Que siguin universitats privades no vol dir que puguin fer el que vulguin, i tampoc no és veritat que això a l'Estat no li ha costat res. Aquesta universitat ha aprofitat els recursos públics, els plans d'estudi d'aprovació de les titulacions estatals, són aprovades pel Govern amb acreditació prèvia, com bé saben, de l'AQUA. Recordar que el passat 14 de novembre aprovàvem la llei 23/2021 sobre les taxes pels serveis d'avaluació i acreditació de l'AQUA, i que amb anterioritat sempre havia assumit l'AQUA. Voldríem saber quants diners va invertir el nostre Govern i l'AQUA en aquesta universitat durant tots els seus anys d'existència.

Pel que hem pogut seguir a la premsa, ara la...l'empresa, la fundació que hi ha al darrera de la Universitat, vol reinventar-se. Jo m'agradaria demanar-vos amb quines...amb quines garanties vol reinventar-se, ja que la Llei 12/2008 que creava les universitats va ser modificada i ara actualment és tan fàcil obrir una universitat com una autorització administrativa perquè ja no cal, doncs, crear universitats per llei.

En qualsevol cas, sigui una autorització administrativa o una llei, pensem que cal posar les condicions i exi...i exigir les garanties. Perquè ens fa...ens sap molt de greu perquè pensem que el nostre sistema d'ensenyament superior, que la seva reputació doncs queda tocada. I pensem que, avia'm, els socialdemòcrates no volem que el nostre país pugui acollir projectes com aquests, que fins ara no ens donen massa bona imatge o al contrari.

Tenim molts dubtes que aquest tipus de centres formin els recursos humans del nostre país i que sigui també una activitat que ajudi a la diversificació econòmica. Voldríem saber quins alumnes andorrans o residents s'han pogut beneficiar, quina recerca exacta s'ha fet. En qualsevol cas, i a manca d'informació, no sabem veure el benefici per enlloc.

La sensació que tenim, moltes vegades, és que aquest tipus d'universitat, fins que no es demostrï el contrari, aprofiten la poca o la nul·la supervisió de Govern per fer les coses...per fer coses a Andorra on els països de l'espai europeu no els permetrien fer. I penso un altre cop que això suposa la nostra...posa en joc la nostra reputació.

Quina credibilitat tenim com a país si no podem complir amb els protocols de recursos suficients que fan per fer aquest control?. És a dir si no els tenim no cal que donem títols d'Estat. Ho ha dit vostè, l'adjudicació a la *Fundación Europea y Sociedad y Educación* per fer aquestes bases, per poder establir els criteris per l'obertura i l'establiment d'aquestes universitats. A mi em sobta realment que, Andorra, després d'haver copresidit reunions de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior tingui que encomanar a una fundació privada, doncs aquest tipus de treball. És a dir, jo penso que...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant la còpia.

La Sra. Susanna Vela:

Sí, perdó. Perdoni senyora síndica.

Jo penso que tenim perfectament tècnics que poden fer aquesta feina i que són... i són capaços de distingir el bo del dolent.

Amb tot el respecte pels centres doncs que últimament doncs s'han anat obrint, és a dir, sí que m'agradaria que el Ministeri garantís la qualitat i que la feina que hi faci doncs es desenvolupi amb els principis i les finalitats que estableix la Llei d'ensenyament superior. Insisteixo, corresponia al Govern la funció de supervisió. M'agradaria conèixer doncs els

informes que durant tots aquests anys el ministeri, el Departament d'Ensenyament Superior doncs ha pogut realitzar.

I ara un apunt per acabar, més personal, perquè em sap molt de greu i em revolta la frivolitat amb què algunes persones han parlat o s'han pres el tancament d'aquesta universitat, com el ministre Jové. Ministre Jové, heu estat...heu fet recerca, heu estat director de l'AQUA, heu estat ministre d'Educació, i em va saber molt greu doncs quan vaig entendre que tractàveu amb frivolitat perdó, el tancament d'aquesta universitat.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora consellera.

El seu torn, senyora Vilarrubla.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies senyora síndica.

Crec que no m'ha entès, no m'he explicat potser prou bé, perquè vostè parla d'irregularitats a l'hora del tancament d'aquesta universitat, i justament jo he posat en valor que aquest tancament no ve motivat per irregularitats, perquè no s'han pogut... en cap cas ni s'han pressuposat ni s'han demostrat ni s'ha dubtat en cap moment. Ha estat per un tema econòmic de la mateixa entitat, i per tant, penso que és molt diferent. Crec que no posa en dubte en cap moment la qualitat dels títols que s'ha volgut donat des del Govern, perquè per això, l'AQUA, com deia abans, ha fet molt bé la seva feina, com sempre, d'avaluar els plans d'estudis i s'ha fet el seguiment. El tancament no ve en cap cas donat per la qualitat de les formacions, sinó per motius econòmics.

Vostè em demana per la inversió que ha fet l'Estat amb aquests títols, a quants andorrans o quants residents. Això és molt subjectiu. Per mi, només que un estudiant d'aquest país hagi pogut sortir-se'n beneficiat d'aquesta universitat, ha valgut la pena l'esforç que hi hem pogut posar totes les persones que ens dediquem a l'educació. Però en tot cas, tinc la informació o puc tenir la informació dels títols d'andorrans però no dels títols de residents perquè és un tema de protecció de dades i al títol no surt només quan són les nacionalitats. Però ho puc demanar i fer-li arribar perquè puguin valorar si realment la inversió de l'Estat ha valgut la pena pel nombre de títols donats o no, tot i que discrepo que això es pugui mai quantificar per nombre i no per qualitat.

No sé si contestaré totes les preguntes, perquè hi ha hagut moltes més demandes barrejades i no sé si les he pogut recollir totes.

Parlava una altra vegada de la *Fundación Privada*, perquè li hem encarregat aquest estudi. Justament, el món universitari està avançant d'una manera excepcional, en tot el tema de poder treballar online està fent uns passos gegants. I no només a Andorra, sinó països tan

importants com Espanya a nivell també públic, fan encàrrecs a l'hora de decidir les seves polítiques.

I els nostres tècnics fan molt bé la seva feina, però justament tenir assessoraments que ens marquin doncs que no ens podem equivocar i que el que volem sempre és mantenir aquesta qualitat, crec que no va en contra de la feina que fan els tècnics, sinó que l'assegura i ens marca el camí internacional, que nosaltres no sempre podem recollir amb els efectius que tenim ni amb les feines que tenim.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Vilarrubla.

Entenc senyor Jové que vol contestar per al·lusions?

Breument si us plau.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies senyora síndica.

Sí, efectivament hi ha hagut al·lusions relativament directes per part de la ministra Vela...perdó, per part de la consellera Vela. Però és clar, vull recordar que va ser ministra, i a més a més, jo vaig tenir l'honor de treballar amb ella com a doncs responsable de l'Agència de Qualitat d'Ensenyament Superior doncs a una època prèvia professional meva.

I vostè ha dit doncs que vinc del món de la recerca. Efectivament, vinc del món de la recerca, del món universitari, i he tingut doncs la sort de col·laborar amb diferents organismes de qualitat de l'ensenyament superior a diferents indrets.

I vostè no confongui frivolitat amb relativitzar les coses: per mi la principal preocupació quan jo era ministre d'Ensenyament Superior, o quan ara soc ministre portaveu del Govern, és que no hi hagin estudiants que es quedin a l'estacada. I malauradament, a mi, com a ministre, em va tocar doncs defensar un altre tancament d'una universitat on vam tenir una situació doncs més difícil.

Com ha dit molt bé la ministra Vilarrubla, hi ha hagut un apagament progressiu de l'activitat de la Universitat Oberta de La Salle, fet que cap estudiant no s'hagi quedat a l'estacada, i això és el que ens permet relativitzar aquest tancament. No hi ha hagut cap estudiant que s'hagi vist afectat, i així doncs el mal major ha estat evitat.

I després, sí, senyora Vela, i aquí potser tenim unes diferències ideològiques importants. A part de les universitats públiques, poden haver-hi universitats privades. I aquestes, l'Estat ha d'assegurar la seva qualitat acadèmica però no s'ha de ficar amb si els negocis els hi van més o menys bé, més enllà de garantir que els estudiants no quedin perjudicats. I aquí

és el que ha fet el Govern d'Andorra: garantir que no hi hagin estudiats perjudicats. I si el negoci va malament, malauradament, evidentment és una mala notícia per nosaltres, però forma part del risc i ventura de l'empresa privada.

Moltes gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Jové.

Repreguntes, senyora Vela?

Primera.

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies i gràcies per l'aclariment, ministre Jové. Jo també estic a favor de les universitats privades, però amb...amb seguretat i amb condicions i garanties que funcionaran correctament.

Senyora ministra, gràcies. Si em pot passar tota aquesta informació, doncs li agrairé.

Jo el que voldria demanar és, entenc que durant tot aquest temps el ministeri titular de l'Ensenyament Superior i evidentment també l'AQUA doncs han fet la supervisió de les activitats que de la Universitat Oberta La Salle. Voldria saber, amb quin moment la Universitat manifesta doncs les dificultats per continuar endavant doncs amb la seva gestió acadèmica, amb els seus estudis, i perquè...i si això ja fa temps, perquè no ens ho va explicar, no ens ho va dir. És a dir, l'AQUA no ens va explicar mai que hi havia cap tipus de dificultat. Entenc que és una dificultat, és a dir, econòmicament es queden sense fons i decideixen doncs tancar doncs la universitat a Andorra. Per tant entenc que sí que és una dificultat important, que calia ser explicada, si més no, doncs als consellers i conselleres de la Comissió doncs d'Educació, per poder-ho haver compartit i que ens hagués explicat doncs quins problemes és els que tenien. Per tant, voldria saber, és a dir, a partir de quin moment són coneixedors doncs dels problemes d'aquesta universitat, perdó, per no poder seguir doncs els estudis.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Vela.

Senyora Vilarrubla, el seu torn.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies senyora síndica.

Si amb un sol moment hagués pensat que compartir-ho amb la Comissió Legislativa d'Educació o amb els consellers hagués pogut ajudar a solucionar els problemes econòmics de la Universitat Oberta La Salle, no ho hauria dubtat ni un segon.

És veritat que, fins que no van fer la demanda oficial escrita, jo no vaig comunicar-ho al Govern perquè no era un tema com bé hem dit reiteradament aquesta tarda, de qualitat, on des de l'AQUA o des del ministeri poguéssim acompanyar o poguéssim establir accions per encaminar-los a un millor servei, sinó que era un tema de planificació estratègica i econòmica empresarial, amb la qual cosa anava molt més enllà de les competències que té el ministeri d'Educació i que crec que no hi havíem d'entrar.

És per això, per aquest motiu, que no es va comunicar en el moment que van fer ells efectiva l'entrada de la demanda de tancament és quan s'explica al Govern i quan es treballa amb el Projecte de llei que està entrat a tràmit parlamentari.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora ministra.

Segona repregunta, senyora Vela?

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies senyora síndica.

Bé, d'entrada no em referia, potser m'he expressat malament, segurament, no es tractava que Govern hagués de finançar les activitats econòmiques d'aquesta universitat per poder salvar-la, eh. No he volgut dir de cap de les maneres, només és una qüestió potser formal d'entendre el que deia la Llei que va donar creació a aquesta universitat de poder compartir doncs aquesta informació amb els consellers generals, prèvia a la presentació doncs d'una llei, que entenc que havia de ser amb caràcter d'urgència. Suposo que aquest mes de desembre doncs ja es portarà al ple per la seva aprovació.

Jo el que li volia demanar és si el Govern té alguna estratègia, pot tenir alguna estratègia concreta per establir acords amb universitats, tant públiques com privades, que siguin conegudes, de reconegut prestigi, per poder oferir doncs propostes interessants als nostres estudiants o als nostres professionals ensenyants.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Vela.

Senyora Vilarrubla, la resposta?

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies senyora síndica.

Si he entès bé, em demana si tenim convenis amb universitats?

La Sra. Susanna Vela:

Sí, una estratègia o una planificació una mica pensada per establir doncs aquests convenis amb universitats.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies senyora síndica.

Doncs no hem pensat amb establir convenis amb universitats perquè el tema que puguin ser més o menys interessants és segurament molt subjectiu, tot i els rànquings que hi pugui haver a nivell mundial d'universitats. El que sí que fem és, com bé saben, és ajudar en tot moment els estudiants que volen accedir a qualsevol universitat, si no hi ha els recursos econòmics per fer-ho, doncs acompanyar-los en aquest sentit. I també amb els processos, els procediments a través dels convenis que tenim amb els països, tant Espanya com a França en aquest sentit, perquè tinguin facilitats per entrar a les mateixes universitats que els seus nacionals.

Dit això, el que volem és que cada vegada hi hagi més oferta també al país, però que, més enllà del que hi hagi aquí tothom pugui escollir en funció de les seves motivacions i del que ells creguin que és el més qualitatiu per la seva formació i pel seu desenvolupament professional.

No crec que hi hagi cap problema no tenint convenis perquè això sigui possible. L'estratègia segurament és seguir treballant doncs per aquesta obertura. I segurament quan tinguem l'acord d'associació que esperem tenir-lo, encara hi haurà més facilitat perquè puguin accedir amb més programes a dins del Marc Europeu.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora ministra.

Tercera repregunta senyora Vela?

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies senyora síndica.

Senyora ministra, vist el que ha passat, el que va passar que ja ho ha explicat el ministre Jové, amb el desenllaç de la Universitat de les Valls, el Ministeri es repensarà el fet de...de

donar títols estatals? És a dir, que aquestes universitats privades doncs puguin ofertar títols privats, com fan moltes universitats, i evidentment també públiques també ho fan, per...per evitar aquests desenllaços. Em fa...ens fa una mica de por el fet de la dificultat de control per part del Departament d'Ensenyament Superior, que ara no és un Departament d'Ensenyament Superior, és una Àrea, és a dir, perquè heu englobat el Departament amb altres àrees, no? Per tant, davant d'això jo us voldria demanar si el Govern es repensarà el fet de donar tants títols d'Estat i valorar que aquestes universitats privades doncs puguin comptar entre els seus estudis doncs títols de caràcter privat.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora consellera.

Senyora ministra, teniu la paraula.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies senyora síndica.

Justament, eh, l'estudi que hem encomanat va en la línia de revisar els processos d'obertura d'universitats per tenir cada vegada més garanties que tot el que es pugui fer dins de les universitats puguem tenir un molt bon seguiment i molta exigència per garantir que tots els títols que es donin, els d'Estat, compleixin tots els requisits que s'han marcat per tenir-los. Per tant, no és tant que no tinguin títols d'Estat, perquè creiem que justament l'atractiu per aquestes universitats, a part de les seves formacions pròpies és poder ofertar títols oficials. El que volem nosaltres és elevar el nivell d'exigència a l'hora de l'obertura, justament amb la mateixa línia que vostè apunta, i adequant-nos doncs al moment actual que hi ha molta més demanda per, com deia abans, per tota la facilitat de tenir universitats online.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora ministra.

Quarta repregunta, senyora Vela?

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies, i la darrera evidentment. Llavors ministra, si teniu la voluntat, no, d'elevar aquest nivell de qualitat, el Govern o el seu ministeri té pensat a tornar a modificar la llei que es va modificar la legislatura passada, per tornar a establir universitats per llei en comptes de tenir una autorització administrativa, seria una possibilitat que heu pogut contemplar?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Vela.

Senyora Vilarrubla?

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies senyora síndica.

Tot i que, com li deia abans, no hem pogut encara treballar en profunditat l'informe que justament ha arribat al més definitiu aquesta setmana, no va en aquesta línia de crear universitats per llei, sinó d'establir, haurem de veure amb quin marc legislatiu, si ha de ser per modificar la Llei d'ensenyament superior o ha de ser només per decret, les exigències d'obertura. I això hi ha tota una sèrie de procediments que, com bé deia abans, properament podrem presentar-lo a comissió legislativa, però en cap cas s'ha plantejat a tornar a obrir les universitats per llei.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora ministra.

Cinquena pregunta: Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel Molt Il·lustre Senyor Carles Sánchez Rodríguez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de novembre del 2021, en relació a la creació del sistema d'indicadors d'habitatge.

Fou registrada amb el número 1051 i s'ha publicat en el Butlletí número 127/2021 del 9 de novembre. Exposa la pregunta el senyor Carles Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies senyora síndica.

Vist l'anunci fet en declaracions a la premsa el 30 d'agost de 2021 pel ministre de Territori i Habitatge, el senyor Víctor Filloy, relatiu a la creació d'un sistema d'indicadors d'habitatge.

Vist que en aquella ocasió s'anunciava que es treballava en un informe fruit del sistema d'indicadors, es demana:

Quina és la situació actual de l'aplicació del sistema d'indicadors d'habitatge?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor conseller.

Senyor ministre, senyor Filloy, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies senyora síndica.

Doncs, intentaré en aquesta primera part ser concret, perquè la pregunta és molt concreta i molt específica, sobre la situació actual de l'aplicació del sistema, però ràpidament doncs voldria aprofitar també per recordar de què parlem, no?.

El sistema d'indicadors d'habitatge bàsicament és una base de dades que recull tota la informació relativa al mercat d'aquesta qüestió, però no només al mercat sinó també a la demanda residencial, a les ofertes, al creixement demogràfic. És a dir, incorpora tota una sèrie de paràmetres que ens donaran informació en base a aquesta matèria, no?.

Concretament, està dividit en sis àmbits. El primer seria doncs totes les necessitats residencials de la població i les llars. Un segon apartat pel que fa al parc d'habitatge. Un tercer pel que fa al sòl, la construcció i la rehabilitació. Un quart relacionat amb el mercat d'habitatge. Un cinquè amb les dificultats d'accés al mateix i el manteniment. I el sisè, a les polítiques d'habitatge. Evidentment aquests són els àmbits i dins d'aquests àmbits hi ha molts subindicadors, diguéssim, que ens aporten o que ens aportaran informació per tal d'establir, com he dit moltes vegades, les futures polítiques.

Certament, vaig anunciar durant l'última taula d'habitatge, on vaig poder presentar doncs el model d'indicadors, vaig poder compartir amb els membres de la taula, que estava pràcticament finalitzat.

Avui en dia ens trobem en un moment on aquest sistema està bàsicament en període de proves. És veritat que en les últimes setmanes també doncs el departament de sistemes d'informació del Govern ens va advertir d'algunes falles informàtiques de seguretat. I doncs, la situació actual és que el...diguéssim, el sistema està acabat, tot i que és un sistema viu, eh, que s'haurà d'anar nodrint de nova informació i informació continuada en la matèria, però diguéssim que la base del sistema està acabat, però que està en fase de proves i que properament doncs podrà...el podré fer públic.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Per la rèplica, senyor Sánchez?

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies senyora síndica.

Agraït per la seva resposta, senyor ministre.

En els darrers temps en aquesta cambra hem debatut sobre la situació de l'accés a l'habitatge a Andorra.

La setmana passada, sense anar més lluny, vam poder discutir sobre els diferents objectius i els diferents punts de vista. No coincidíem ni en les solucions ni en la definició acurada de la problemàtica, però tampoc vam coincidir durant el debat de la Llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge: no hi coincidíem ni en els objectius ni en les eines.

En la dimensió del mig termini, nosaltres proposàrem al juny que l'Institut dugués a terme, dins de les seves funcions, l'anomenat Índex de Preus de Referència. Se'ns deia que no, que no era l'opció del Govern. La setmana passada se'ns repetia el mateix mantra.

En aquest punt no puc mostrar sinó sorpresa, la mateixa sorpresa que vaig experimentar el dia 30 d'agost i els dies successius en llegir els titulars fruit de les declaracions efectuades pel ministre de Territori i Habitatge, vostè mateix senyor Filloy. En aquells titulars s'anunciava que el Govern disposaria de l'Índex de Preus de Referència durant el setembre. Puc citar-li els titulars, i ho faré. Altaveu Digital: "*Filloy anuncia que l'informe sobre els preus de referència pel lloguer d'habitatges està a punt*". El Diari d'Andorra: "*L'Índex de Preus de Referència al setembre*". El Periòdic d'Andorra: "*Habitatge disposarà dels preus de referència del lloguer al setembre*". Finalment, Andorra Difusió, RTVA: "*Habitatge disposarà aquest setembre d'indicadors de referència per analitzar les zones amb més problemes de lloguer*". I finalment, el Bon Dia del 30 d'agost, no hi ha una notícia respecte a la qüestió, sinó del dia 1 de setembre: "*L'Institut de l'Habitatge i l'AGIA faran una plantilla de contracte de lloguer*".

Sorpresa, llegint les notícies trobo afirmacions com que, i el cito: "*S'estan treballant uns indicadors de preu que seran públics i que permetran que tothom tingui dades per poder analitzar el mercat del lloguer en el seu conjunt, tant en l'oferta com en la demanda, i veure quines solucions es poden aportar*".

Ara vull recordar-li les paraules amb què jo mateix vaig poder definir l'Índex de Preus de Referència durant el debat de la Llei de creació de l'Institut de l'Habitatge al mes de juny: "*Aquesta és eina és bàsica per donar informació i permetre la intervenció de l'Administració allà on els preus de l'habitatge escalen pel sobre del raonable, així com donar informació al consumidor de manera que aquest pugui conèixer les condicions del lloguer en la seva zona. La socialització d'aquesta informació és imprescindible per a una adequació entre oferta i demanda, i entre els actors que hi participen*".

I també li recordaré el contingut de l'esmena que vam introduir a la mateixa Llei, on definíem l'Índex de Preus de Referència: "*Índex constituït de diversos indicadors la funció del qual*

és obtenir el preu de referència pel lloguer o per la compra en determinada zona o per habitatges amb determinades característiques”.

Prou que aleshores van voler diferenciar-se d'aquests plantejaments, prou que ens han assegurat que aquesta no és la seva política. Aleshores, perquè vaig poder llegir als mitjans del dia 30 d'agost i posteriors que l'Índex de Preus de Referència es trobaria llest al setembre? Ara, la sensació no és de sorpresa, sinó de què vostès estan duent a terme en matèria d'indicadors d'habitatge un constant exercici de prestidigitació.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Sánchez.

Per la dúplica, senyor Filloy?

El Sr. Víctor Filloy:

Sí, gràcies senyora síndica.

Gràcies senyor Sánchez.

Jo crec que hem de contextualitzar la situació. És a dir, són qüestions diferents: el sistema d'indicadors i l'Índex de Preus de Referència. Miri, al principi de legislatura, -i intentaré fer ràpid una mica de balanç i de recordatori molt ràpid- al principi de legislatura una de les qüestions que ens manifestaven tots els intervinents en aquesta matèria és que no es podien fer polítiques sense dades, sense dades precises o com a mínim les dades de les que es disp...que es disposava, perdó, doncs no ens eren suficients per emetre polítiques futures, no? Aleshores en aquest sentit sempre hem dit i hem manifestat i hem continuat treballant de què calia un sistema d'indicadors fiable.

Aquest sistema d'indicadors, com li explicava fa un moment, doncs incorpora aquests sis àmbits. Aquest sistema d'indicadors el que fa és recollir tota la informació que ja existeix. I, a més a més, el que vam fer durant aquests últims mesos o el que hem fet aquests últims mesos és que totes aquells sistemes o tots aquells, diguéssim, procediments que alimenten el sistema d'indicadors, completar-los. I li poso exemples. Per exemple, totes les enquestes que fa doncs el Servei de Recerca Sociològica, l'OBSA, les enquestes doncs de pressupostos familiars, l'Observatori Social, etcètera, doncs el que hem fet és complementar-los amb preguntes específiques sobre la matèria per tal de disposar de més informació. I aquesta informació doncs ara ja és una informació, diguéssim, habitual, que s'anirà volcant sobre el sistema d'indicadors. Alhora també hem creat d'altres estructures diguéssim indexades dins del Departament d'Estadística per tal també de disposar de més informació.

Altres qüestions que també doncs, estem creant i que tindran resultats en els propers...en els propers mesos o a mitjà termini i mitjà-llarg termini són dues qüestions també que

necessitem. Una d'elles, i com sap vostè, és el Registre de contractes de lloguer. Aquest Registre ens ha de donar una informació molt precisa de la informació del mercat, però no només del preu, sinó també de la tipologia. I també, diguéssim, informatitzar tot el que són les cèdules d'habitabilitat. Aquesta informació que disposen les cèdules d'habitabilitat és una informació també bàsica perquè és moltes vegades informació tècnica del propi habitatge, que és útil per saber també doncs, combinat amb altres estadístiques o altres dades, doncs saber quin és, quines són les futures necessitats habitacionals de la població. És a dir, hi és tot un conglomerat d'informació que crea aquest sistema d'indicadors.

Jo no sé si la premsa deia que, al setembre, hi hauria un índex de preus de referència. En tot cas, pot ser la matisació i el desconeixement també de la temàtica fa que de vegades es barregin aquests dos conceptes.

Dins del sistema d'indicadors, evidentment ja hi ha actualment referències al preu de mercat. El que passa que està basat diguéssim en els portals, en la informació que extraiem dels portals immobiliaris, no?. La creació del nou Registre de contractes de lloguer ens aportarà també nova informació. És a dir, el que farem és disposar d'informació no desagregada sinó agregada de la matèria per tal que, combinada segons com es necessiti, doncs puguem disposar d'una informació o una altra. Aquesta informació és bàsica per fer polítiques: per exemple, saber doncs quines són les necessitats o la voluntat o el futur...la futura taxa d'emancipació dels joves. Aquesta informació ens ha de permetre també fer polítiques habitacionals de cara al futur. La gent gran, viu sola...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Filloy

El Sr. Víctor Filloy:

Sí, la gent gran, viu sola, viu acompanyada, el creixement demogràfic, com li deia, les taxes d'immigració, és a dir, tots aquests impactes i tot això és el que crea l'índex, l'índex, perdó, l'indicador, perdó, el sistema d'indicadors, dins del qual, evidentment hi hauran referències al preu de mercat i al preu de lloguer.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Iniciem les repreguntes.

Senyor Sánchez, primera.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies senyora síndica.

Vostè la setmana passada també ens deia que era impossible disposar de preus de referència. I tenint en compte la indisposició encara momentània d'aquest sistema d'indicadors i que una vegada comptem amb aquests indicadors, tenint en compte els àmbits que ha desgranat, li pregunto si és tècnicament factible, a partir d'aquest sistema indicador, obtenir un Índex de Preus de Referència?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor conseller.

Senyor ministre, té la paraula.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies senyora síndica.

Dins del sistema d'indicadors, com li deia doncs, s'haurà d'incorporar el futur Registre de contractes de lloguer. Aquest Registre de contractes de lloguer ens donarà, evidentment, informació quantitativa però qualitativa també, no només com li deia, el preu de mercat al que s'està llogant, sinó que informació relativa a tipologia d'habitatges.

Certament, després caldrà veure aquesta informació com, diguéssim, la treballem. La voluntat o el que es pretén amb aquest sistema d'indicadors és no...és a dir, treballar per còmputos globals, és a dir, per tipologies. El que no pretén aquest sistema d'indicadors és identificar, edifici per edifici, en funció del preu de lloguer que té aquest edifici, sinó perquè en aquella zona o en aquell barri, segons aquella tipologia, per exemple, d'habitatge, quin és el preu mig. Aquesta informació hi serà, dins del sistema d'indicadors, evidentment. I quan li deia la setmana passada que era impossible, doncs en base a la seva proposta, de determinar avui en dia els preus de referència, és perquè justament, no tenim aquest registre de contractes de lloguer que crea la Llei de l'Institut encara en vigor, i no el tindrem en un mitjà i llarg termini.

Perquè ha d'entendre que s'ha de generar primer doncs l'eina informàtica i per aquesta l'ha de generar el propi Institut, i a més a més doncs hi ha d'haver un temps transitori on tots els comuns i tots els particulars vagin volcant periòdicament i a poc a poc doncs tota la informació relativa als contractes de lloguer.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Alguna repregunta? Sí?

Segona repregunta, senyor Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Sí, gràcies senyora síndica.

Bé, vostè ens parla de Registre de contractes, de fet la setmana passada també ho va fer. I aquí continua la meua sorpresa, permeti que li expressi d'aquesta manera. Doncs al seu moment, durant la Llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge, el Registre de contractes que nosaltres vam voler introduir per esmena es va veure substituït per un fitxer de dades. Fitxer de dades que nosaltres vam anomenar Excel perquè, a la pràctica, és el que trobaríem.

Aleshores, tenim un fitxer de dades, que no té les mateixes obligacions que tindria un registre de contractes. Aleshores, això no és el mateix una cosa que l'altra. Un fitxer de dades que alimentaria aquest sistema d'indicadors. I dic, en teoria, perquè hem de veure efectivament com funciona encara.

A més, a les declaracions que he tingut oportunitat, no, de llegir als diferents mitjans de comunicació, i recordem que no és una capçalera, són quatre titulars que coincideixen en el mateix punt, entenc que alguna cosa els hi havia de dir perquè traguessin aquesta conclusió, vaig poder llegir també que aquestes dades de preus serien públiques.

Aleshores, i li pregunto: no és això en la pràctica un Índex de Preus de Referència?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Sánchez.

Senyor Filloy, té la paraula.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies senyora síndica.

Avia'm, l'Índex de Preus de Referència és quelcom de molt concret que s'ha aplicat en algunes ciutats, i va a identificar exactament, edifici per edifici, el preu d'aquell habitatge que podríem estar definint pràcticament de qui és i a quin preu ho està llogant. Miri, el que nosaltres pretenem és disposar, com vostè deia evidentment, aquest fitxer de dades, que no registre, té tota la raó del món, aquest fitxer de dades doncs de contractes de lloguer.

Però la utilització, és a dir, com li deia abans doncs, la utilització d'aquestes dades simplement seran per disposar de dades agregades en funció de la tipologia d'habitatges d'aquell barri de disposar d'aquesta informació, però no disgregada sinó agregada. I com li

deia, doncs, anirà dins del sistema d'indicadors. I aquest sistema d'indicadors serà públic i s'està treballant perquè sigui públic.

Justament li deia ara fa un moment, que una part del retard que tenim diguéssim amb, amb presentar-lo és que hem detectat, perdó, una sèrie de falles diguéssim de seguretat, perquè s'accedeix via online a una informació que està diguéssim en servidors públics, en servidors informàtics, perdó, públics i per tant doncs s'han d'establir totes les mesures de seguretat necessàries. I amb això està treballant en el DSI ara en les últimes setmanes. Però evidentment que aquesta informació serà pública. El que passa és que segurament no serà, com vostès pretenen, que és la possibilitat d'identificar pis a pis, característica a característica, a quin preu s'està llogant. Simplement, nosaltres, diguéssim, el treball d'aquestes dades, com li he dit moltes vegades, el treballarem de forma molt més agregada per barris i per tipologia d'habitatges.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Tercera repregunta, senyor Sánchez

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies senyora síndica.

Bé, efectivament, jo entenc que ens està definint quelcom molt proper a l'Índex de Preus de Referència. Doncs s'ha de tenir en compte que les dades s'obtindran, i en el sistema d'indicadors també s'obtindran, de manera anonimitzada, respectant la Llei de protecció de dades. Però és que això també succeeix amb un Índex de Preus de Referència: l'obtenció sempre queda garantida i la presentació, en tot cas, sí que és agregada o es pot consultar individualment per les persones afectades, que en aquest cas poden ser els propietaris o els llogaters d'aquell pis o d'aquell edifici.

Jo continuo tenint una sensació de confusió al respecte, doncs veig que ens estan parlant de quelcom molt similar sense voler anomenar-lo pel seu nom. I li demano, i aquí li demano també que sigui cristal·lí, és a dir, quina és la política del Govern en matèria de dades d'habitatge? Si us plau, amb el seu nom de cada instrument o cada eina que ha disposat.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor conseller.

Senyor Filloy, teniu la paraula

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies.

És una pregunta molt àmplia. És a dir, quina és la política en matèria de dades, jo tinc aquí davant, si vol després li facilito, totes les dades que tindrà en compte o que ja té en compte aquest sistema d'indicadors. Abans ja li he comentat els sis àmbits, diguéssim, en què està dividit aquest sistema d'indicadors, però dins de cada àmbit hi ha multitud d'índexs i de dades que s'han de tenir, i de subíndexs, que s'han de tenir en compte. I li poso exemples. Pel que fa a les necessitats residencials, l'àmbit de necessitat residencial doncs hi ha qüestions com la població per parròquia, la població jove de 16 a 29 anys, el nombre de gent gran, població de 65 anys i més, població de gent gran que viu sola, autoritzacions d'immigració, poblacions per parròquia. Hi ha també tota la qüestió referenciada o relacionada amb les llars, és a dir, nombre total de llars, que no és el mateix que nombre d'habitatges, la tipologia de les llars, etcètera. I dins de cada un d'aquests àmbits hi ha molta informació. Pel que fa al parc d'habitatge, per exemple, percentatges de llars per règim de tinença, percentatges de llars per tipus d'habitatge, habitatges turístics. Crearem nova informació, com li deia, basada amb aquest fitxer de dades de contractes de lloguer, l'estoc d'habitatges disponible. En l'àmbit de la construcció, el sòl i la rehabilitació, doncs tot el tema de sol·licituds d'habitatges, autoritzacions d'habitatges, habitatges acabats, la rehabilitació, el planejament urbanístic que té una residència doncs especial. En l'àmbit del mercat doncs totes les transaccions immobiliàries, tant ja sigui de segona mà com d'obra nova, de cases, de pisos. Pel que fa a les dificultats de l'accés, doncs tot el tema del cost de les despeses, el cost dels serveis de l'habitatge, l'esforç d'accés a l'obra nova per part de les famílies, l'accés...l'esforç d'accés a l'obra de segona mà per part de les famílies.

És a dir, podria continuar amb un llistat doncs immens de dades que aniran a alimentar aquest sistema d'indicadors, en els quals també hi haurà aquesta informació que vostè també diu que s'extraurà dels contractes de lloguer. Però com li deia doncs, la informació, al final és també de com es treballa, la seva voluntat i sempre ens ho han manifestat, és poder identificar concretament doncs aquell edifici a quin preu, ja li he dit abans, a quin preu s'està llogant, etcètera. La voluntat d'aquest sistema d'indicadors i tot allò que servirà per alimentar-lo és de disposar d'informació, d'informació agregada que ens permeti definir polítiques futures.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Alguna repregunta més, la seva quarta, senyor Sánchez.

Després vostè...

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies senyora síndica.

Bé, li agraeixo que desgrani els components d'aquest sistema, doncs crec que coincidim, la informació és bàsica per una política d'habitatge, més en el mitjà termini. Ho hem dit per activa i per activa i per això volíem introduir aquesta figura del Índex de Referència.

La nostra voluntat respecte a la informació no és la identificació d'aquest edifici concret o no, la nostra voluntat és que aquesta informació sigui veraç. I la nostra informació és més veraç i més completa si existeix un registre de contractes que l'han d'alimentar els propietaris que posen pisos al lloguer, i així tindrem una imatge molt més completa de tot aquest panorama, de manera que es pot intervenir d'una manera més acurada, més circumscrita en el temps i en l'espai.

Finalment, la meva darrera repregunta té a veure amb una sensació que continuo tenint, que és una sensació de confusió en aspectes respecte a les dades d'habitatge i que estan realitzant un exercici de prestidigitació, i permeti'm que li digui d'aquesta manera, doncs estem parlant que els Índexs de Preus de Referència es poden dur a terme. Jo li pregunto: Perquè la setmana passada ens van dir que no es podrien dur a terme? I li pregunto a més: Perquè no es van voler incorporar com a funció dins de l'Institut de l'Habitatge?. I li pregunto: Perquè tots aquests mesos que hem estant discutint, se'ns ha dit que els Índexs de Preus de Referència no eren la política del Govern, quan el que tenim és una eina que es pot procurar?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Sánchez.

Senyor Filloy, té la paraula.

El Sr. Víctor Filloy:

Vostè pregunta perquè la setmana li de...la setmana passada, perdó, li deia que no es podia aplicar immediatament el sistema d'Índex de Referència. Doncs miri, és que ja li vaig dir en el seu moment, i li torno a repetir. És a dir, vostès portaven una...van fer una reserva d'esmena, perdó, relacionada amb el càlcul d'accés a l'habitatge de preu assequible. I, doncs, incorporaven amb aquest càlcul el sistema de preus de referència o l'Índex de Preus de Referència. Però com vol que jo li digui...com vol que jo li digui que això és possible si aquest índex no existeix? I la setmana passada ja li deia. Jo el que li deia la setmana passada és que el nostre càlcul es basa en dos criteris que existeixen, que són el LECS...Perdó, parlàvem la setmana passada, és que ara m'he perdut amb la pregunta de la setmana passada, però en tot cas, dues dades que ja existien. És pràcticament impossible avui en dia disposar d'aquesta informació perquè no disposem del Registre de

contractes de lloguer. És simplement per això. Quan disposem del Registre de contractes de lloguer, disposarem d'informació concreta sobre el mercat de lloguer i la tipologia dels habitatges.

I d'aquí en dependrà l'ús que en vulguem fer i la informació que en vulguem extreure que, incorporada al sistema d'indicadors, ens aportarà una informació en matèria de polítiques d'habitatge futures. Però ja li dic, li torno a repetir, de forma agregada.

Si és veraç o no aquesta informació? Home, evidentment que serà veraç, la informació recollida als contractes de lloguer i la informació que està al sistema d'indicadors és la informació que, diguéssim, agafa de tot el sistema d'enquestes del Servei d'enquestes sociològiques d'Andorra i a més a més del sistema d'estadística d'Andorra. Vull entendre que és informació veraç i que la informació que traslladaran els comuns dels contractes de lloguer en el sistema o en el fitxer de dades també serà informació veraç.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Senyor Font, té la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Sí. Miri, a mi em sembla que en aquest assumpte, que hi entenc una miqueta més que amb dret i amb qüestions de les que he intervingut abans, em sembla que vostès estan fent els possibles per no fer res, estan barrejant tantes coses i marejant tant la perdiu que em sembla que no se'n sortiran. Jo intentaré ajudar-lo amb les meves preguntes precises, i crec que haurien de començar per aquí. Perquè vostè parla sovint de tipologies d'habitatges i encara no ens ha dit amb què consten, de què consten aquestes diferents tipologies, quantes en vol crear. I després també, de la mateixa forma, vostè ens ha parlat de barris.

Jo penso que aquests ponderables ja existeixen avui. És a dir, de tipologies d'habitatges de lloguer, no n'hi ha de cinquanta tipus. Es classifiquen per la quantitat de metres quadrats, pel nombre d'estances que tenen, pel nombre de sales d'aigua que tenen, per si són assequibles amb ascensor o no, i si estan amb un barri X o amb un barri B. Quan vostès hagin definit tot això, potser podran començar a treballar, però jo la impressió que tinc és que no volen treballar i que estan aquí omplint les bases de dades de coses tan subjectives que poca importància tindran en el moment de fixar els preus de referència dels lloguers.

Són capaços, la pregunta és aquesta, de fer una classificació de tipologies que no excedeixi deu tipologies diferents d'habitatges de lloguer? O no són capaços, i en volen crear 200 en base a totes les dades que volen treure d'aquí?

La Sra. síndica general:

Ha acabat, senyor Font, sí?

Senyor Filloy, teniu la paraula?

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies senyora síndica.

Avia'm com li explico. És que les tipologies d'habitatge, com diu vostè, ja existeixen. No les estem inventant. L'únic que li estic dient és que, dins del sistema d'indicadors, s'haurà de tenir en compte, i dins del Registre de contractes de lloguer hi hauran diferents tipologies d'habitatge. Vostè mateix m'està reconeixent que hi ha diferents tipologies. Jo no li estic dient quantes ni com ni quines. Però hi ha diferents tipologies i quan es crea la base de dades o el fitxer de dades de contractes de lloguer, quan s'introdueixen les dades s'introduirà: "habitatge de dues habitacions, de tres, amb dues sales de banys, amb plaça d'aparcament, sense plaça d'aparcament, amb ascensor, sense ascensor, amb energia doncs tèrmica, diguéssim, central, etcètera". És a dir, tota aquesta informació és la que es volca en aquest fitxer de dades que es crearà de contractes de lloguer. I aquest fitxer de dades alimentarà un altre sistema molt més global que és el Sistema d'Indicadors.

Miri, no li estem donant voltes a l'assumpte, nosaltres no li estem donant voltes a l'assumpte. Nosaltres, quan vam arribar aquí, la primera cosa que ens va demanar el sector és que faltaven dades en aquesta matèria, i el que els estic dient és que nosaltres el que hem fet és crear aquesta informació i generar aquesta informació. Perquè el que no es pot dir és "no hi ha dades", i que quan es generen dades o es generen preguntes dins de les enquestes del sistema de recerca sociològica, doncs aquestes dades no ens convenen o no sabem quines són. Les dades, sabem molt bé quines són, el que passa és que és evident que jo avui aquí no els hi puc exposar tota la tipologia de dades, que tinc aquí el quadre. Si vol, en acabar, li deixo, cada una d'elles amb les seves subclaus, que és la informació que disposarà aquest sistema d'indicadors, m'entén? És que no puc arribar al detall d'aquesta qüestió. Ara, si vostè em fa una demanda d'informació, jo li faré arribar tota la informació per escrit.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Segona repregunta, senyor Font?

El Sr. Jordi Font:

Tornaré a repreguntar una miqueta el mateix. Vostè, amb l'enumeració que m'ha fet de tipologies, si no he comptat malament, me n'ha mencionat vuit. Jo ja li admeto que n'hi

puguin haver-hi dotze. A partir d'aquí, tot l'altre és subjectiu i suposo que pot tenir la seva importància, però per mi no en té, perquè per classificar una vivenda de lloguer, aquestes vuit que ha enumerat vostè més dues més quatre, jo li demano: facin aquest llistat ja d'una vegada i comencin a classificar tots els habitatges d'Andorra en base a aquestes dotze tipologies. Llavors ens creurem que vostès estan tirant endavant realment un projecte per racionalitzar el mercat de l'habitatge.

I el mateix li dic: Vostès han definit ja uns barris? Perquè vostès ens parlen que hi ha uns factors moderadors dels preus que seran per barris. Aquests barris, ja no canviaran a partir d'ara, ja existeixen, classifiqui'ls, zonifiqui'ls i enumeri'ls. No poden fer això ja i començar a treballar seriosament sobre aquest tema? Perquè tot el que estan fent vostès, no dic que no serveixi de res, perquè tindran dades. Però totes aquestes dades després les hauran de reagrupar en aquestes tipologies i en aquestes zones. Han pensat ja en fer una delimitació de les zones diferents?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor conseller.

Senyor ministre?

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies, senyora síndica.

Gràcies senyor Font.

Avia'm, és que la base de dades o el fitxer de dades de contractes de lloguer, el crea la Llei de l'Institut, no sé si vostè estava en aquesta cambra, i la Llei de l'Institut va ser aprovada fa recentment poc i encomana a l'Institut a crear aquest registre de dades. Sí, sí, toqui el violí, però bé, és la realitat. L'Institut es va crear ara fa dos mesos. Miri, és molt fàcil tocar el violí, ja li explico.

La Sra. síndica general:

Senyor conseller, senyor ministre, guardin la compostura.

El Sr. Víctor Filloy:

És molt fàcil tocar el violí, però la realitat és aquesta. El fitxer de dades s'aprova fa unes setmanes, s'encarrega doncs a l'Institut que creï aquesta eina. Aquesta eina informàtica hem d'esperar que l'Institut estigui constituït, que ara ja ho està, estan justament demanant pressupostos per crear aquesta eina informàtica i quan es disposi d'aquesta eina informàtica, encara hauran de passar molts mesos perquè s'hi vagin volcant els contractes de lloguer. Una vegada volcats-els contractes de lloguer, podrem definir, o agrupar, si vostè

m'apura i si vostè ho desitja, per tipologies -de dues a tres habitacions, etcètera-, per àmbits o per, diguéssim, sí, per tipologies d'habitatges, i es disposarà d'aquesta informació.

Escolti, definir els barris ara mateix, és que se'm fa una mica fora de lloc, perquè a més a més aquest sistema d'indicadors també va lligat al Registre de territori. El Registre de territori ja defineix molt clarament o està, o es poden marcar molt bé els barris. Per tant, és molt difícil fer aquesta acció prèvia sense tenir la informació. Ara, si vostè, escolti, em vol ajudar a fer-la, jo encantat.

Pot venir al meu despatx quan vulgui i em defineix els barris a la seva manera i després ja veurem a veure què surt als contractes del Registre de contractes de lloguer.

Tocar el violí és molt fàcil senyor Font, molt fàcil. Però aquesta informació s'ha de generar, s'ha de crear i s'ha de treballar i s'ha d'estudiar.

La Sra. síndica general:

Vagi acabant, senyor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

I sempre ho he manifestat, no s'aconseguirà. Si vostè té la solució per resoldre el problema de l'habitatge tan fàcilment com expressa, passi un dia pel meu despatx i expliqui-m'ho. Sincerament, li dic, li obro les portes, demà mateix. Expliqui'm a veure com solucionar el problema d'avui per demà i, escolti, jo encantat de la vida perquè estaria encantat de poder aportar aquesta solució. Però el que sí que és responsable és agafar aquesta matèria des del primer dia, aportar les dades i escoltar els sectors, que és el que ens demanaven, i aquí, amb unes setmanes podré fer públic aquesta qüestió. I si...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant, senyor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Sí. I simplement, doncs, els primers que podré informar, i al senyor Sánchez doncs també em comprometo amb ell, és a la Comissió de Territori i Habitatge o d'Ordenament Territorial per poder-los ensenyar en unes setmanes l'eina de la que ja disposarem.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Filloy.

Senyor Joan Carles Camp, primera repregunta?

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies.

A veure, és una mica d'aclariment.

Jo em pregunto doncs si realment es passa la informació entre els diferents organismes que componen l'Estat? És a dir, em diuen que no tenen dades. Jo penso que el Govern té totes les dades, ni tan sols calen els contractes d'arrendament.

Aquí hi ha la declaració de l'inquilinat, els comuns passen tot l'inquilinat al Govern? El Govern, a través del Departament de Finances, doncs també sap quins habitatges hi ha llogats o no hi ha llogats. Suposo que la gent té una activitat econòmica i doncs que declaren. Amb l'inquilinat els tenen gairebé al 100 %. Per tant, la pregunta és aquesta, diguéssim. La informació la tenen, tan sols caldria indicar aquí doncs si és d'un, dos, tres, quatre dormitoris i quantes sales de bany té. I ja està, i a partir d'aquí podrien tindre més informació. Però aquesta informació hi és, i si no, com fan l'enquesta dels pressupostos familiars que surt el preu mig de l'habitatge a 600 euros?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Camp.

Respon senyor Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies senyora síndica.

Només per la part que afecta, doncs, a la informació que pressuposa el senyor Camp que té el Govern i que està en possessió dels comuns i que bona part ha de recollir, en la mesura del possible, el Departament d'Estadística i que després facilita doncs el ministeri del senyor Filloy per la part d'habitatge.

El Govern no disposa d'aquesta informació. Senyor Camp, no la disposa. Vostè li pressuposa que el Govern la té, altra cosa és si l'hauria de tenir el Govern, aquí li dono la raó, i l'estem demanant.

I hi ha comuns que han facilitat, en la mesura del possible i han atès, de manera diligent, la demanda d'informació que s'ha anat fent i executant per part del Departament d'Estadística i per nodrir aquest Registre d'habitatge del que ara feia esment el ministre Filloy. Com en el seu dia vam aconseguir que tampoc era una informació que tenia el Govern, tot i que tothom es pensava que la tenien o l'haurien de tenir, com les dades de la CASS o les dades de FEDA, aquestes dades sí ja les tenim perquè hem aconseguit signar un conveni entre les administracions que garanteix aquest traspàs d'informació. Però a hores d'ara, els comuns,

encara no tots, han pogut facilitar aquesta informació, per motius varis. I jo no vull aquí assenyalar cap comú ni intentar carregar la responsabilitat cap als comuns perquè, cada comú sap com ho està gestionant i com té el tractament de la informació i perquè són, en part, recelosos de quin és el motiu o el tractament que es farà d'aquesta informació.

Hem explicat que és informació que permet no identificar els propietaris. Hem explicat l'ús de la informació que els hi estem demanant i que està a les seves mans, i li puc dir que no tots els comuns encara, crec que estem a prop però encara no tots, han facilitat aquesta informació al Departament d'Estadística.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Gallardo.

Vol fer una altra repregunta, senyor Camp, que he vist que aixecava la mà. Sí?

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí. Sincerament penso que seria molt més fàcil obtindre aquesta informació dels comuns, a no esperar doncs que hi hagi un volcatge de tots els contractes d'arrendament. Penso que això seria més fàcil. I després de tants anys que hi ha aquesta problemàtica amb l'habitatge, penso que és una feina que s'hagués hagut de fer ja fa temps.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Camp.

Senyor Esport?

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies senyora síndica.

Evidentment que seria més fàcil, tot i que tampoc tindríem tota la informació que necessitem, eh?. Perquè amb l'impost de l'inquilinat, amb l'impost sobre els rendiments arrendaticis, tenim una part de la informació, bàsicament podem extreure la renda que es paga, però no es té tota una altra informació que evidentment no ha de ser exhaustiva,estic d'acord amb el senyor Font. I nosaltres no pretenem una informació exhaustiva, però una mínima informació que ens permeti aplicar concretes polítiques d'habitatge.

Miri senyor Camp, vostè que sempre recorda que jo no he fet, no vaig fer res o que no sé què, o que vaig suprimir el Departament d'Habitatge, li puc assegurar que vaig picar molta pedra, com a ministre d'Afers Socials per obtenir aquestes dades. I quan vaig començar de

cap de Govern, tres anys després d'haver començat com a ministre d'Afers Socials, li diré que un comú estava disposat a donar aquestes dades. Per tant, jo ja convinc que el Govern té molta responsabilitat en les polítiques d'habitatge, però no la té tota, eh?.

I jo sempre he dit que al final és una problemàtica de país, és una problemàtica transversal i que si no ens hi posem tots, tots, independentment de la institució que governem i independentment de la ideologia que tenim, no ens en sortirem. Per tant, està molt bé el que diu vostè, jo ho convinc i estic totalment d'acord, però no ha estat per falta de voluntat i d'insistència del Govern. Per tant doncs, jo crec que evidentment que hem de seguir esperonant les altres institucions, a sumar-se als esforços per resoldre la problemàtica de l'habitatge, però també li he de dir que no tot depèn del Govern.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Senyor Padreny, vostè vol fer una altra, una pregunta?

El Sr. Roger Padreny:

Sí, moltes gràcies senyora síndica.

La meua pregunta, si pot ser, m'agradaria parlar-ne amb el senyor Filloy, però bé, del Govern. Seria al voltant que és tornar al tomb de la qüestió, al tomb de la qüestió que ha comentat el company Sánchez.

Com bé sap, senyor Filloy, el company Sánchez i jo mateix ens hem encarregat de diverses de les mesures proposades per resoldre la situació, com sempre hem dit, a curt, mig i llarg termini.

Deixant de banda el debat que hi ha hagut al voltant que si fitxer de dades=registre de contractes d'arrendament que si sistema d'indicadors=Índex de Preus de Referència, vull parlar del fons de la qüestió, és a dir, de l'Índex de Preus de Referència, ja que crec, i veient el tomb de la pregunta d'avui i les diverses preguntes, que és una mesura d'aquestes que diem, no, de mig termini, que ens poden ajudar, ens pot ajudar al conjunt de la societat i ens pot ajudar a tindre aquests preus de referència que crec que és bàsic per desfer tot tipus de polítiques.

Veient la situació actual, eh, i veient l'aprovació passada de la Llei de l'Institut de l'Habitatge, m'agradaria preguntar-li, perquè vam fer l'esmena pertinent, si vostè l'aprovaria avui en dia, aprovaria l'Índex de Preus de Referència?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Senyor Filloy, entenc que és vostè qui respon?

El Sr. Víctor Filloy:

Si aprovaria el sistema o el sistema de preus de referència? És que, escolti, nosaltres el que hem aprovat és una base de dades de contractes de lloguer, d'on podrem extreure informació concreta. Una altra cosa és, com també li recordava ara el cap de Govern, com vulguem tractar aquestes dades. És a dir, és que al final jo crec que estem donant voltes, senyor Padreny, a la qüestió.

Nosaltres ja hem aprovat amb la Llei de l'Institut un fitxer de dades de contractes de lloguer. D'aquest fitxer de dades sortirà informació. Informació de referència, com li deia abans, de preus i de tipologia. Com les tractarem? De forma agregada. Aquesta és la resposta que li puc dir.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Senyor Padreny, la seva segona repregunta?

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies senyora síndica.

Bé, el senyor Sánchez començava la seva intervenció amb qüestions que nosaltres ens hauria agradat. Havíem llegit a tots els mitjans que es crearia un Índex de Preus de Referència.

Sobretot la setmana passada vam tindre el debat, vam tindre el debat al voltant de l'Índex de Preus de Referència i una cosa que sí que vaig quedar perplex és la crítica constant a l'Índex de Preus de Referència que crec que podem compartir amb altres formacions, i crec que és una bona política. I li dic de forma sincera, sobretot perquè, com li vam dir la setmana passada i jo mateix li vaig dir, les polítiques d'habitatge han de ser moltes, totes elles connectades entre elles. I com més n'hi hagi millor a l'hora de tenir el que hem tingut avui a aquest debat: millors dades, dades més eficients i, sobretot, que el conjunt de la població, les institucions, en primer lloc, sí han de fer polítiques actives d'habitatge, però la població també, tingui la informació pertinent.

Senyor Filloy, em queda molt clar la seva política actual amb la legislació actual. Però de veritat creu, i això en referència amb el debat que vam tenir la setmana passada, on es va

esmentar...on es va acabar esmentant que l'Índex de Preus de Referència ha resultat ser una política fallida.

De veritat creu que crear un Índex de Preus de Referència, al qual hi poden haver moltes polítiques connectades, com una política d'incentius que es pot sumar a les altres polítiques d'habitatge, de veritat creu que és una mala política tenint en compte el context actual on calen multitud de polítiques d'habitatge per resoldre aquesta problemàtica urgent?

Moltes gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Padreny.

Senyor Filloy?

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies senyora síndica.

Doncs sí, ho crec. I no es que ho cregui, és que a més a més està demostrat.

A totes les ciutats on s'ha aplicat un índex de referència concret, específic, eh, específic, estem parlant, identificatiu per edifici, el que ha passat és que s'ha desincentivat perdó la generació de nous habitatges en aquella zona. Perquè ha estat així a Barcelona, ha estat així a Nova York i ha estat així a diferents ciutats, i a Berlín, perdó, també va estar...es va aplicar el sistema, perdó, l'índex de referència. I al final el que frena és la inversió privada.

Aquí el que s'ha de fer és disposar de la informació per tal d'aplicar polítiques, les polítiques necessàries per crear habitatge, habitatge de lloguer. I ja els hi vaig desgranar la setmana passada també tota una sèrie de mesures que, des del Govern, ja portem impulsades des de principis d'any, encara que al senyor Font doncs li sembli que no s'ha fet res, però la pròrroga dels contractes de lloguer d'arrendament per protegir les persones i les famílies, potser li sembla, doncs, música celestial la flexibilització dels ajuts a l'habitatge, el programa d'emancipació per joves, la bonificació específica del 15% en rehabilitació d'edificis destinats a habitatges de lloguer, la reducció al 0% en cessió de sòl urbà consolidat per tal de facilitar la creació d'habitatges de lloguer, l'excepció de certs requisits d'habitabilitat per, diguéssim, passar o transformar aquells edificis fora de norma o canvis d'usos en pisos d'habitatge de lloguer nous, l'excepció del tipus de gravamen de Govern, l'ITP per adquisició d'habitatges destinats al mercat de lloguer, l'IGI superreduït al 0% per activitats d'arrendaments d'habitatges, la millora del poder adquisitiu, l'increment de les pensions i els salaris més baixos, la creació de l'impost dels habitatges buits, la creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge,...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant, senyor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

...la creació del Fons de l'Habitatge, la creació del fitxer de dades, la creació del sistema d'indicadors, la creació dels nous models d'habitatges protegits, tipus habitatges socials i habitatges a preu assequible, i l'inici dels treballs que estem duent a terme pel Pla pel dret a l'habitatge, on també extraurem tota la qüestió de la demanda exclosa, que també és informació que es podrà, diguéssim, servir per alimentar el sistema d'indicadors.

Si a tot això li sembla que no són polítiques d'habitatge, ja li dic, torni, vingui, passi's demà pel meu despatx i estaré encantat de continuar ampliant aquesta llista de propostes. Però és que les dades també són una proposta, necessària i demandada pel sector. I en això estem, en construir aquest sistema d'indicadors que encara ens ha d'ajudar a continuar elaborant i impulsant polítiques d'habitatge.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Filloy.

Farem una pausa fins a les 18.45h.

Recordin d'utilitzar la mascareta si us plau.

(A les 18.35h se suspèn la sessió. A les 18.53h es reprèn la sessió).

La Sra. síndica general:

Vagin seient si us plau. Reprenem.

Pregunta número 6 -senyors consellers, si us plau-: Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la Molt Il·lustre Senyora Susanna Vela Palomares, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de novembre del 2021, en relació a la modificació de la llei de la funció pública.

Fou registrada amb el número 1052 i s'ha publicat en el Butlletí número 127/2021 del 9 de novembre.

Exposa la pregunta la senyora Susanna Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies senyora síndica.

Vista la contesta del Govern a la pregunta formulada per la Molt Il·lustre Consellera, la senyora Judith Salazar, en la sessió del Consell General del 20 de juny del 2019, en relació amb les mesures previstes pel Govern per a executar la sentència del Tribunal Constitucional del 14 de maig del 2019 i modificar la Llei de la Funció Pública.

Vista la contesta del Govern a la pregunta formulada per mi mateixa, en la sessió del Consell General del 7 de novembre del 2019, en relació al desenvolupament reglat de la Llei de la Funció Pública.

Vist el canvi de responsable polític en matèria de funció pública produït amb el nomenament, el 7 de juliol del 2021, de la Molt Il·lustre Senyora Trinitat Marin com a ministra d'Administracions Públiques i Participació Ciutadana, es demana:

Quina és la postura actual i el calendari del Govern en relació a la modificació de la Llei de la funció pública?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora consellera.

Respon pel Govern senyora Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies senyora síndica.

Doncs com...gràcies senyora Vela per la pregunta.

Com ja bé sap, durant el mes de febrer es va fer una sèrie de reunions amb els diferents grups parlamentaris amb qui jo mateixa m'hi vaig poder seure amb vostè mateixa i la senyora Salazar en relació a un primer text d'avantprojecte de la modificació de la Llei de la funció pública. Aquest text s'havia treballat directament amb els equips de la...del departament i també amb les aportacions que els sindicats havien estat treballant. És cert que la pandèmia, lamentablement, ens ha trastocat tots els calendaris possible durant tot un període de temps, però aquesta feina es va reprendre i per això al mes de febrer doncs teníem aquesta proposta.

Després d'això i de poder fer aquestes reunions amb els grups, també vaig poder trametre el text als comuns perquè també poguessin fer les aportacions. I la realitat actualment és doncs que ahir mateix se'm va comunicar que la comissió de personal ja havia fet, davant del text de proposta definitiu doncs havia acaba els seus treballs i que el proper dilluns doncs emetrà l'informe conseqüent.

En relació a les aportacions que faci la comissió de personal, doncs el proper dimecres a la sessió de Govern, doncs el Govern determinarà doncs quines d'aquestes aportacions volem introduir en el text, de tal manera que es pugui aprovar ràpidament i en pocs dies aquest text entri a tràmit parlamentari.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora ministra.

Per la rèplica, senyora Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies senyora síndica.

Gràcies ministra.

Bé, només recordar que fa més de dos anys que en aquesta mateixa seu vam estar discutint sobre la modificació d'aquesta Llei. Recordar que són dos els articles que van ser declarats inconstitucionals i per tant nuls: el que tracta la comissió del comitè tècnic i la participació dels ciu...dels sindicats, perdó, i el referent a la jornada laboral. I en aquella ocasió, al 2019, ja va dir que la reforma legislativa seria molt més àmplia que no només modificar doncs aquests dos articles. Per tant, ja no m'hi referiré més.

En aquella sessió que la meva companya Judith Salazar també va demanar una mica més de precisió en el calendari, no se'ns va oferir, se'ns va dir que era un calendari ampli, que volíeu participar evidentment en tots els sectors i totes les parts afectades, cosa que està molt bé i evidentment no entendríem si no fos d'aquesta manera.

Uns mesos més tard us vaig demanar pel desenvolupament dels reglaments. Són molts, molts reglaments els que s'han de desenvolupar, la Llei preveia un termini màxim de sis mesos que evidentment no s'ha respectat. De moment no tenim cap, cap reglament aprovat. Tot i així, a l'abril del 2019 va encomanar, va adjudicar de forma directa a l'empresa Deloitte Andorra per 140.000...104.000 euros, perdó, els reglaments de la carrera professional i l'avaluació de l'acompliment. I tampoc tenim encara doncs aquests reglaments.

Arribats a aquest punt i amb totes, evidentment, estic d'acord amb vostè, el tema de la pandèmia que va modificar els calendaris de tots nosaltres, sí que voldria saber, és a dir, realment, si la setmana que ve, el dilluns, hi ha l'informe d'aquesta comissió, d'aquest consell, d'aquesta comissió de personal, estaran...el Govern estarà obert a observar, entenc jo, totes les modificacions que puguin sortir d'aquesta comissió de personal?

I per tant, m'agradaria saber quines modificacions el Govern està ja disposat a tenir en compte per poder traspasar amb aquesta modificació de la Llei de la funció pública. Per tant, m'agradaria que al llarg de l'exposició, em pogués precisar doncs precisar quins són els canvis que el Govern estarà...està en condició d'acceptar d'aquest treball de la comissió de personal.

També m'agradaria saber el què també està d'acord en acceptar del treball fet amb els sindicats de la funció pública, al llarg de les reunions que hem mantingut, que em consta que també estan oberts a acceptar per poder modificar aquesta llei.

No voldria... en fi, és veritat que a principis del mes de febrer vam tenir aquesta reunió on ens va explicar una mica com podien anar doncs els canvis en la Llei. Per tant, li agrairia doncs que ens pogués precisar aquests canvis realment cap a on van i evidentment si recullen doncs totes les demandes fetes pels diferents col·lectius.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora consellera.

Per la dúplica, senyora Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies senyora síndica.

No tinc concretament una dúplica expressa preparada vist que la pregunta inicial era força simple no, de respondre. Però sí que faré resposta en relació a algunes de les qüestions que ha demanat ara mateix la senyora Vela.

En relació a les modificacions o propostes que ens pugui fer la comissió...la comissió de personal durant la propera setmana, doncs no li puc dir què acceptarem, perquè no sé quines són les propostes que s'han treballat i per tant hauré d'esperar a dilluns a veure doncs quines són les suggerències que se'ns fan en relació amb aquest text que se'ls hi va presentar. Però evidentment, com ha estat fins ara, hem estat treballant plegats amb molts treballadors públics i també amb els sindicats, amb qui hem repassat el text de dalt a baix i hem anat fent el treball conjuntament, en moltes de les ocasions. Per tant, pensem que moltes de les qüestions que se'ns havien demanat ja estan incloses. I bé, esperarem a veure quines són aquestes propostes que se'ns fan per a poder-les incloure.

En relació al contingut de la Llei, doncs, evidentment no tinc cap, cap inconvenient de poder-li explicar això, però són 97 articles del text que entraré, amb algunes disposicions, i no sé si un consell de preguntes ens donarà per poder entrar en detall en aquesta qüestió.

El que sí que li puc evidentment comentar és que dins de les modificacions que estan previstes en aquest text de la Llei de la funció pública i que algunes ja les van poder vostè conèixer directament amb el text de l'avantprojecte que vam poder comentar, doncs que en el moment que entri a tràmit, doncs, i la junta de presidents decideixi a quina comissió legislativa estarà adreçada aquesta llei, doncs poder explicar amb profunditat a la comissió en una compareixença pública el contingut del text. Igualment també estic a disposició poder continuar treballant amb els grups parlamentaris per poder explicar tots els canvis que es produeixen, un a un, dins del text de modificació i quines són les aportacions que s'han anat fent, també de part de diferents parts i quin ha estat el fruit de la decisió de la proposta, no?.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora ministra.

Iniciem les repreguntes.

Senyora Vela, primera repregunta?

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies senyora síndica.

Sí, gràcies ministra.

Jo entenc que la pregunta potser estava formulada de forma molt simple o molt genèrica, però la idea que teníem era venir aquí i que ens poguéssiu explicar, jo ja entenc, els 97 articles, ja entenc que no és possible, ni tampoc és la meva voluntat, però sí que ens poguéssiu explicar quins són els canvis més importants introduïts en aquesta Llei, a banda d'arreglar i modificar els articles que són inconstitucionals, que torno a repetir, ja fa més de dos anys que així van ser declarats i que de moment doncs són nuls en el text de la Llei. Per tant, si ens podríeu avançar quins són els canvis més importants, canvis que han tingut lloc després de les reunions doncs amb tots els sindicats de la funció pública i per tant que el Govern doncs està disposat a considerar i a ...i que formi part de la Llei. No sé com poden treballar, però em costa creure que si fins al dilluns vostè no tindrà aquest informe final de la comissió de personal, com estarà en disposició el Govern el dimecres doncs d'aprovar aquesta Llei? Tant de bo que sigui així, perquè és una Llei realment molt esperada, però clar, permeti'm que en dubti una mica, sobretot sabent i veient com ha anat tot el procés doncs d'elaboració de la modificació d'aquesta Llei.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Vela.

Senyora Pallarés?

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies senyora síndica.

Doncs perquè el que farem a Govern serà exposar de forma resumida el que diu la comissió de personal en relació a les propostes i avaluar doncs quines es poden incloure o no i aprovar el text amb les modificacions acceptades pel Govern. Per tant, per això no pateixi, és un text que tenim preparat de manera molt dinàmica, i també entenc doncs, vist que el diàleg que s'ha mantingut fins ara, doncs penso que no serà gaire complex, la veritat. Aquesta és la meva...les meves expectatives en relació amb això, no?

En relació al contingut del text i dels canvis que es puguin modificar, doncs jo penso que alguns ja els vam comentar en el seu moment, i sí que és veritat que hi ha hagut diferents aportacions mentre hem anat treballant. Jo crec que he arribat a treballar més, diferents versions, crec que unes 32, tinc registrades en els meus documents, i també en relació a, doncs, a certes implicacions, no? Alguna revisió del règim disciplinari, algunes qüestions que ja havien sortit en premsa i que també les hem comentat i que es mantenen i que el Govern ja ha acceptat, com: Recuperar la condició de funcionari en el sentit de suprimir les diferents terminologies pel mateix lloc i deixant doncs funcionaris i treballadors públics interins. Solventar el tema de les mobilitats entre administracions, que havia generat moltes confusions, són algunes de les qüestions.

Evidentment, el text del Constitucional, també ja sap que durant la pandèmia vam haver de discutir aquí al ple un text en relació a poder desenvolupar els plans de reestructuració de l'Administració pública, en el qual estaven afectats per l'article 11 que el Constitucional havia rectificat. Per tant, l'article 11 es va modificar ja amb la Llei que durant la pandèmia vam haver d'aprovar de racionalització dels salaris públics i polítics que es coneix en aquesta cambra, i on vam incloure les disposicions necessàries per poder desenvolupar aquests plans. Per tant també vam estar enfocats a poder reconduir altres qüestions de l'Administració durant aquest temps. Recuperar en la Llei les ocupacions professionals tipus per facilitar també temes de la carrera professional. Aquí podríem incloure alguna qüestió en relació a com aquest treball que es va...que comentava en relació a Deloitte, el treball que es va encarregar el mes d'abril, que ja era un encàrrec fet, i el treball de la Llei de la funció pública, haver pogut treballar paral·lelament conjuntament també amb altres ministres, com és la ministra Vilarrubla, la ministra d'Exteriors...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant senyora ministra

La Sra. Judith Pallarés:

Sí, senyora síndica.

Doncs també hem vist algunes qüestions treballant aquests reglaments per poder-los ultimar doncs que era necessari desenvolupar, i algun canvi que també hem afegit en relació a la valoració de les competències en l'avaluació de l'acompliment.

Com dic, no crec que pugui estendre'm molt més amb tot el que hi ha, però evidentment estic a disposició de fer la compareixença en el seu moment per poder explicar aquest detall i també comparèixer als grups parlamentaris.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora ministra.

Segona repregunta, senyora Vela?

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies senyora síndica.

Gràcies ministra, per poder explicar una mica millor com ha anat tots aquests canvis.

Jo el que us voldria demanar en relació a la recuperació de la figura del funcionari, us voldria demanar què és el que ha canviat de la legislatura passada a aquesta, perquè esteu en un Govern on hi havia membres de la passada legislatura que van fer desaparèixer, per dir-ho així, la figura del funcionari. Per tant, sí que m'agradaria saber perquè ho veuen diferent, què és el que ha canviat, quina anàlisi, quina documentació han pogut estudiar per decidir doncs que es recuperava aquesta condició de funcionari, quan va ser una de les...dels temes més importants doncs que la passada legislatura doncs es va debatre en aquesta cambra.

Sí que m'agradaria saber amb què se sustenta doncs el canvi de criteri de Govern? Ja sé que vostès no estaven a Govern i que per tant vostès han pogut aportar doncs les seves propostes i la seva opinió. Però sí que m'agradaria què és el que ha canviat i en què es sustenta doncs aquest canvi de criteri en el sentit de tornar a recuperar la figura del funcionari.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Vela.

Senyora Pallarés?

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies senyora síndica.

Doncs se sustenta senyora Vela en una sèrie d'acords i de pactes que van haver-hi en el moment d'accedir a formar part d'aquest Govern, en el qual la Llei de la funció pública va ser una de les qüestions en què tant demòcrates com liberals doncs vam poder treballar conjuntament.

Aleshores, un cop vam recuperar aquest diàleg, també obert, amb les parts i aquesta pacificació, no, de la funció pública, que era molt necessària en aquell moment, doncs hem pogut traslladar doncs una sèrie de qüestions en la qual doncs en funció d'aquest treball intern de consciència i de pacte, doncs ha estat acceptada.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Pallarés.

Tercera repregunta.

Podria parlar una miqueta més alt, que els seus companys del darrera tenen algunes dificultats?.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies. Perdoneu. Gràcies senyora síndica.

Doncs perfecte, entenc que entra dins dels acords que vau establir doncs amb Demòcrates i que hi havia la modificació de la Llei evidentment amb aquest...amb el sentit de recuperar la figura del funcionari.

Us volia demanar quina és l'opinió de l'actual ministra de Funció Pública, perquè ja sé que aquesta Llei la presentareu vostè senyora Pallarés, però sí que m'agradaria saber doncs la nova ministra de Funció Pública, quina opinió en té d'aquesta Llei, i sobretot aprofitant doncs el seu coneixement com a cònsol de la parròquia d'Escaldes-Engordany, és a dir, què es el que opina sobre el desenvolupament i la modificació d'aquesta Llei.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Vela.

Senyora Marín, utilitzi el seient que ha deixat lliure el senyor Filloy, sí?

Té la paraula.

La Sra. Trinitat Marin:

Gràcies senyora síndica.

Bé, com la cambra sap, jo soc ministra, vaig entrar al càrrec el 12 de juliol, tot just fa tres mesos. Sí que he pogut compartir l'acord que hi va haver amb la ministra Pallarés, és que ja després de dos anys d'ella treballar conjuntament amb tots els factors implicats en aquesta Llei, i vostè mateixa ha dit que s'ha allargat, i els motius ja exposats per la senyora Pallarés, és veritat que si jo tornava a començar de zero, no de zero, agafant ja totes aquestes modificacions, potser que tot això s'hagués allargat molt més.

I a la pregunta que vostè em fa de si crec oportú totes aquestes modificacions, bé sí, no m'ho he pogut estudiar tot, però sí que és veritat i una mica el retorn que he tingut dels sindicats, doncs estan d'acord amb moltes modificacions i, com dic, els funcionaris implicats, el mateix.

També a la pregunta que li feia sobre la carrera professional, aquí sí que durant aquests dos mesos jo he volgut prendre contacte amb totes...amb les dues empreses, tant per la graella com per la carrera professional.

Properament ja em venen a presentar, em sembla que és la setmana vinent, per tot el que és l'àmbit de la graella, i em faran una primera presentació. I la carrera professional, sí que també els reglaments, més d'educació, també ja s'ha treballat i estem amb aquest moment d'aquest treball i jo de ser coneixedora ben bé del que s'aporta en aquests projectes.

La Sra. síndica general:

Ai perdó, digui, digui.

La Sra. Judith Pallarés:

Sí, únicament en el tema de la carrera també comentar, perquè treballem plegades amb aquest aspecte, per tota la feina que s'havia desenvolupat, que els reglaments no s'han pogut dur a terme. Que també havia comentat abans la senyora Vela, pràcticament perquè el treball que s'ha fet amb les empreses ens han anat posant al dia d'altres qüestions, com actualitzar molts catàlegs de...tot el catàleg dels treballs dels llocs de treball que, en la qual les descripcions doncs algunes eren molt obsoletes i que feia potser més de 20 anys. S'ha incorregut també en una modernitat...

La Sra. síndica general:

La resposta havia estat feta, senyora Pallarés, em pensava que volia matisar.

Ha respost la senyora Marín a la pregunta.

La Sra. Judith Pallarés:

Sí, però també havia dit en relació al no compliment, el perquè encara no s'havien desenvolupat els reglaments. Per això volia dir que hi havia hagut tota una feina paral·lela, no, de treball conjunt,

La Sra. síndica general:

Perdoni, perdoni, un moment.

Què passa?

Ja?

Tenim...

La Sra. Judith Pallarés:

Ja està senyora síndica, gràcies.

La Sra. síndica general:

Ja? D'acord.

Senyora Vela, vol fer una quarta repregunta?

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies senyora síndica.

Més que una repregunta, és a dir, dir-los que estem satisfets que es pugui recuperar la figura de fun...satisfets, perdó, que es pugui recuperar la figura de funcionari. Va ser una de les demandes que el Partit Socialdemòcrata va posar damunt de la taula. És a dir, satisfets per aquest aspecte i també satisfets que puguem tindre aquesta Llei el més aviat possible. És a dir, no, esperem doncs que aquest mes de desembre pugui entrar a tràmit i que, a partir de llavors, els consellers i conselleres generals tinguem el temps necessari per valorar-la i per fer una molt bona llei.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Vela.

Senyora Pallarés, si vol fer un darrer comentari, no? D'acord.

Senyor López, la seva repregunta.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies senyora síndica.

Només molt breument i en principi dirigit al cap de Govern, però pot contestar evidentment qui vulgui. Però ell, com a màxim responsable del Govern i a més, pels seus coneixements jurídics, li volia demanar al cap de Govern la seva valoració sobre el fet que una sentència del Tribunal Constitucional no se li doni compliment durant dos anys i mig, que és el termini que, com a mínim, el Govern haurà trigat a donar compliment al que va ser sentenciat al seu dia pel Tribunal Constitucional.

Gràcies.

En tot cas, jo crec que aquestes institucions es deuen un merescut respecte entre totes elles i per tant, jo crec que una sentència del Tribunal Constitucional mereix, és una qüestió prou important, perquè se li doni compliment en un termini raonable, i ens sembla que el termini potser és excessiu.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Respon, senyor Espot?

El Sr. cap de Govern:

Sí senyor López.

Miri, intentaré explicar-li. Perquè justament doncs no hi ha cap mena d'incompliment ni de manca de respecte institucional perquè, potser vostè no ho sap, però quan un...el Tribunal Constitucional declara inconstitucional un determinat article, no fa una proposta alternativa que s'hagi d'aplicar, sinó que el que diu és que un determinat article és, en tot o en part, inconstitucional. I a partir d'aquell moment, i tan bon punt la sentència és ferma, aquest article desapareix de l'ordenament jurídic. Per tant, no hi ha incompliment, sinó que l'article o els articles que s'han declarat totalment o parcialment inconstitucionals pel Tribunal Constitucional, no existeixen, a efectes pràctics. I per tant doncs no hi ha hagut ni incompliment ni ha hagut diguem manca de respecte institucional.

A partir d'aquí, evidentment el Govern considera que aquests articles, el seu esperit era necessari, i per tant doncs en el marc d'aquesta modificació, sense pressa i sense pausa alhora, doncs proposa una alternativa, evidentment tenint en compte les instruccions i les recomanacions que ha donat el Tribunal Constitucional. Per tant doncs, crec que la seva pregunta queda degudament resposta des d'aquest punt de vista i, per tant, espero que l'hagi pogut tranquil·litzar.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Pregunta número 7: Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel Molt Il·lustre Senyor Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de novembre del 2021, en relació a les visites del ministre d'Afers Exteriors i Comerç d'Hongria, Péter Szijjártó, i l'ambaixador de Turquia a Andorra, Burak Akçapar.

Fou registrada amb el número 1054 i s'ha publicat en el Butlletí 127/2021 del 9 de novembre.

Exposa la pregunta el senyor Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies senyora síndica.

Vista la rebuda efectuada per part del Govern d'Andorra al ministre d'Afers Exteriors i Comerç d'Hongria, hongarès, el senyor Péter Szijjártó.

Vist que dit ministre va protagonitzar fa unes setmanes al Consell d'Europa una intervenció de caire racista, homòfoba, misògina també diria i poc respectuosa amb els drets dels infants i dels adolescents.

Vista també la trobada que el ministre de Presidència, Economia i Empresa, el senyor Jordi Gallardo, va mantenir recentment amb l'ambaixador de Turquia a Andorra, el senyor Burak Akçapar, tot i tenir -no sé si hi ha alguna cosa que fa gràcia del que estava dient - tot i tenir coneixement que és un dels països que vulnera els drets humans i que ha abandonat el Conveni d'Estambul, es demana:

Estableix el Govern criteris i límits en les relacions exteriors quan es tracten d'Estats que no compleixen amb els drets humans?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Respon pel Govern senyora Maria Ubach.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies senyora síndica.

“El poble andorrà ha de mantenir i enfortir unes relacions harmonioses d'Andorra amb la resta del món i especialment amb els països veïns, sobre la base del respecte mutu, de la convivència i de la pau i també la voluntat d'aportar a totes les causes comunes de la humanitat la seva col·laboració i el seu esforç, molt especialment quan es tracti de preservar la integritat de la terra i garantir per les generacions futures un medi de vida adequat”. Això diu el preàmbul de la nostra Constitució.

La diplomàcia andorrana vetlla per a la defensa de la nostra sobirania i dels nostres interessos. Aquests principis són els que regeixen la política exterior d'Andorra.

Andorra va signar relacions diplomàtiques amb Hongria l'1 de març del 95. Hongria és estat membre del Consell d'Europa, de la Unió Europea i de molts altres organismes internacionals.

Des de fa més de 25 anys, la cooperació bilateral entre Andorra i Hongria s'ha traduït amb intercanvis d'alt nivell i s'han obert eixos de cooperació, en particular en els àmbits econòmic i fiscal.

En aquest sentit, es va signar el conveni per evitar la doble, les dobles imposicions el 8 d'octubre durant la visita del ministre d'Afers Exteriors a Andorra.

Voldria també destacar que Hongria sempre ha aportat el seu suport a Andorra en les negociacions de l'Acord d'associació amb la Unió Europea, i recordar que al 2011, quan Hongria va tenir la presidència del Consell de la Unió Europea, es van aprovar unes conclusions sobre la cooperació de la Unió Europea amb els tres petits estats europeus, Mònaco, San Marino i Andorra, les quals van ser el preàmbul del mandat de negociació per un acord d'associació amb la Unió Europea. Així doncs, la recent visita del ministre d'Afers Exteriors d'Hongria va permetre de confirmar la bona entesa que mantenim amb Hongria en base al respecte mutu.

Les relacions diplomàtiques amb Turquia es varen signar el 8 d'octubre de 1998. Turquia és membre del Consell d'Europa, de les Nacions Unides i de nombrosos altres organismes internacionals.

L'ambaixador Akçapar va fer el desplaçament a Andorra els 4 i 5 de novembre amb motiu de la presentació de les cartes credencials al copríncep episcopal. Va mantenir reunions amb el ministre de Presidència i Economia i amb mi mateixa, durant les quals es va tractar de línies de cooperació que existeixen entre ambdós estats i de les futures accions de cooperació que es podrien dur a terme, en particular en l'àmbit econòmic i de la innovació.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Ubach.

La rèplica, senyor López?

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies senyora síndica.

Bé, una part del que parlarem avui ja en vam parlar la setmana passada, amb motiu de la ratificació del conveni per evitar la doble imposició amb Hongria.

Aquell dia van ser molts, no només nosaltres, els que ens vam manifestar, en relació al desgrat que produeixen les polítiques que té el govern hongarès, el senyor Costa per exemple, va fer servir fins i tot expressions més fortes que les pugui fer jo, dient que les seves polítiques eren abominables i que ells tampoc els agradava que vostès tampoc els agradava el que estava fent l'actual govern hongarès.

Jo crec que convé recordar la seriosa situació democràtica que es viu a Hongria i el seu paper avui en dia en el si de la Unió Europea. Hi ha una iniciativa per part de tots els partits de l'oposició que és gairebé inèdita en la història més recent, en què tots els partits de l'oposició, sis partits que avui dia tenen representació parlamentària i d'altres, han participat

amb un procés de primàries unificat per escollir un únic candidat per fer front al senyor Orban. I no només un únic candidat per la llista nacional sinó també únics candidats pels 106 diputats que, de forma uninominal, s'estan escollint. Per tant, les seves polítiques no només són una ofensa als drets LGTBIQ sinó que, a més, també sobre els drets dels infants i els adolescents, reprenent polítiques educatives que a Europa són totalment inacceptables.

Fa uns mesos vaig tenir ocasió de preparar un report al Consell d'Europa en què s'analitzava, entre altres qüestions, la situació que es viu a Turquia.

He de reconèixer que moltes de les informacions a les que vaig tenir accés amb motiu de la preparació d'aquest report pràcticament ni les coneixia. És a dir, les informacions que surten als mitjans de comunicació no recullen ni de lluny el que està succeint avui dia a Turquia.

I no només ho dic per la persecució política de manera persistent que va haver-hi, que està havent-hi al Kurdistan, on quan les forces independentistes o les forces de partits pro kurds guanyen les eleccions, els seus candidats són reemplaçats automàticament i s'estan produint, a més, doncs una restricció de serveis públics molt importants en aquestes municipalitats que fan, diguéssim, el pecat de no votar el partit governant, sinó que a més, en els darrers mesos, com també és públic i notori, Turquia ha abandonat el conveni que a més, de forma tràgica, quasi bé es pot dir, s'anomena Conveni d'Istanbul. I aquest fet doncs ha comportat gravíssimes retrocessos en matèria d'igualtat de gènere a Turquia, el fet que s'hagin deixat de destinar tots els recursos que hi havia en matèria de lluita contra la violència de gènere, el tancament dels centres d'atenció i de suport a les persones...a les dones que pateixen aquesta violència de gènere i unes polítiques també envers les dones i adolescents turques que, al nostre entendre, són, de cap manera, acceptables.

Turquia està sent objecte de monitoratge i de seguiment avui en dia per altres reports que estan en curs de preparació al Consell d'Europa per la seva persecució dels drets humans.

La setmana passada, i he de dir que m'ha sorprès una mica la seva resposta, senyora ministra, semblava que hi havia alguns en aquesta cambra que demanaven de separar les qüestions econòmiques dels drets humans. És a dir, no compartim de cap manera determinades polítiques i no les podem acceptar, en matèria de drets humans amb determinats països. Una altra cosa és que hi vulguem tenir relació econòmica, que firmem un conveni o que mirem d'avançar. Semblava, d'alguna manera, com si l'actual Govern estigués, per dir-ho d'alguna manera, sacrificant la defensa dels drets humans per motius o per raons econòmiques.

Però avui m'ha semblat que la seva resposta no va per aquí, senyora ministra, i que vostè normalitza, dins el que ha de ser la normal activitat exterior del nostre país, la relació de països que estan perseguint severament els drets humans i que al nostre entendre, o almenys, pel Grup Socialdemòcrata, no és una política gens que ens ve de gust.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

El seu temps de dúplica, senyora Ubach.

La Sra. Maria Ubach:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Bé, Andorra preconitza el diàleg i el contacte amb 150 estats amb qui tenim relacions diplomàtiques i amb els 100 ambaixadors que estan acreditats a Andorra. Aquesta és la nostra forma de treballar, de tenir un diàleg.

Vostè parla, senyor López, de la situació a Hongria, a Turquia, del fet que doncs hi ha situacions de vulneració de drets humans. Justament, Hongria i Turquia fan part del Consell d'Europa, de les Nacions Unides, Hongria de la Unió Europea.

Aquests organismes internacionals són molt importants, perquè justament permetin que hi hagi un monitoreig de la situació dels drets humans amb aquests països i que en puguin fer un seguiment, que puguin fer recomanacions, i que tant Turquia com Hongria puguin donar resposta i puguin avançar també en el treball doncs per al respecte dels drets humans.

També recordar una altra cosa: tant Hongria com Turquia són democràcies, són els governs que estan al poder són governs que han estat elegits democràticament i, per tant, el color polític que actualment doncs estan governant tant a Hongria i a Turquia és un color polític que ha estat doncs decidit per la població dels dos països. Per tant això és una qüestió que hem de també tenir en compte i hem de respectar.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Ubach.

Repreguntes, senyor López, primera?

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies senyora síndica.

En primer lloc, novament per reiterar la decepció que em produeix les seves respostes de normalització de les relacions amb aquests estats.

Com dic, l'altre dia semblava que no havíem de barrejar les qüestions econòmiques amb les qüestions dels drets humans. Però quan entenem que la relació amb aquests estats és una relació normal i que això va més enllà de l'àmbit econòmic i que, per tant, que és una de les preguntes que volia formular, no només es firma un conveni per evitar la doble

imposició amb Hongria, amb un termini rècord amb diferència amb altres que s'hi referia el senyor Jové l'altre dia, que les negociacions van començar l'any 2020 i que es va tancar pràcticament amb un any, fins i tot amb la pandèmia de pel mig. A diferència d'altres convenis que fa anys i anys que estan oberts i que, evidentment, ha sigut molt de l'interès d'Hongria de firmar aquest conveni per evitar la doble imposició. Però el que no entenem és que, un cop firmat aquest conveni, a una persona com el ministre d'Exteriors d'Hongria, que va protagonitzar fa poc una intervenció com la que va protagonitzar al Consell d'Europa, que va escandalitzar els partits conservadors, els partits que estan integrats dins de les línies conservadores, com per exemple l'IPP del Consell d'Europa, doncs el cap de Govern el rebí amb tots els honors al seu despatx. Van tenir vostès un intercanvi bilateral entre ministres d'Exteriors amb motiu de la signatura d'aquest conveni, però sincerament a mi em sembla que les declaracions, les actuacions i la manera de parlar del ministre d'Exteriors d'Hongria no sé si mereix una rebuda amb tots els honors al despatx del cap de Govern.

La Sra. síndica general:

Perdoni, ha formulat la pregunta?

El Sr. Pere López:

Sí, sí, bé, és una...perquè, sí, formulo la pregunta, és: Perquè més enllà de la signatura del conveni, se'l va rebre amb tot els honors a l'Edifici Administratiu?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Senyora Ubach?

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies. Gràcies senyora síndica.

Bé, jo només reiteraré una cosa, o sigui, Hongria fa part de la Unió Europea.

És un país que segueix les normes establertes per la Unió Europea que ja sabeu els estàndards són uns estàndards molt elevats i fan part de nombrosos organismes internacionals, un cop més, que també fan doncs tot un seguiment i monitoreig sobre la situació dels drets humans en aquest país.

Vaig escoltar també el discurs que va fer el ministre d'Afers Exteriors d'Hongria en el si de l'assemblea parlamentària del Consell d'Europa el dia 29 de setembre, tenint en compte que Hongria tenia la presidència del comitè de ministres del Consell d'Europa.

El seu discurs, quan el vaig escoltar, va reprendre les prioritats d'Hongria a nivell del comitè de ministres del Consell d'Europa, unes prioritats que... són prioritats de defensa dels infants, defensa de totes les qüestions vinculades amb la intel·ligència artificial, bé, són prioritats que va exposar durant tota la seva presidència al Consell d'Europa, després va està sotmès a un exercici de preguntes i respostes. Cert que aquí, doncs, va donar la posició del seu Govern sobre diferents àmbits, cosa que, penso, que podem estar d'acord o no podem estar d'acord, però aquest ministre fa part d'un govern elegit democràticament. Això és el que també volia afegir.

I una altra pregunta que també li volia fer, senyor López: Què faria vostè en el meu lloc, o en el lloc del Govern? Vostè trencaria relacions diplomàtiques amb Hongria i amb Turquia tenint en compte que el seu grau d'acompliment dels drets humans, de l'aplicació dels drets humans no és suficient? Sota quin principi o sota quin criteri ho faria? Vostè faria això en el meu lloc o en el lloc del Govern d'Andorra, trencaria relacions diplomàtiques amb aquests dos països?

La Sra. síndica general:

Senyor López, segona repregunta?

Entenc que la senyora Ubach ha utilitzat la pregunta retòrica.

El Sr. Pere López:

Sí, entenc que la senyora Ubach ha invertit els papers, d'això, però bé, jo estic encantat de contestar-li a la pregunta que formula la senyora Ubach, que a més era una mica el que també venia a dir l'altre dia el senyor Jové amb motiu dels països que tenen firmat un conveni per evitar la doble imposició.

Evidentment que no, evidentment que no trencar les relacions. Ara, un es pot...hi ha molts països per reunir-se, eh. I hi ha molts països molt més propers en què les seves polítiques són, amb els drets humans, són molt més amables. Que si volem parlar d'economia, que és el que parlàvem l'altre dia, perquè tampoc estem parlant de dues grans potències internacionals, segurament ens poden aportar molt més.

I després es pot avançar en les matèries de les negociacions, i tenir les reunions que vostè hagi de tenir, sense fotos, sense festivitats, sense grans recepcions i sense anar-ho publicant a les xarxes socials i donar aquí la benvinguda a persones que tenen un discurs que no és menor, senyor ministra.

És que quasi quasi m'ha semblat un moment en què vostè anava a defensar la intervenció que va fer al Consell d'Europa el ministre d'Exteriors d'Hongria. És a dir, les seves polítiques envers les dones, envers les persones que tenen una orientació sexual diferent de la que es pugui considerar normal per aquest país a Hongria, per molts col·lectius són polítiques molt dures.

La Sra. síndica general:

Formuli la pregunta, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, sí, estava, estava... I per tant, em sorprèn i li demano a què ve i a què respon, si aquesta és la línia, perquè sembla que aquesta la línia, de normalitzar les relacions internacionals i situar, no només al mateix nivell, sinó quasi bé per davant determinats països com és el cas de Turquia i d'Hongria en lloc d'estar units amb el Regne Unit, que dèiem l'altre dia que és un país que està refent les seves relacions internacionals amb motiu del Brèxit, amb molts altres països amb territoris molt més propers geogràficament, molt més potents econòmicament i amb polítiques respectuoses envers els drets de les persones.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Respon pel Govern senyor Espot?

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies senyora síndica.

Intervindrà perquè, doncs, abans el senyor López ha fet referència al fet doncs que jo l'havia rebut amb tots els honors, al ministre d'Afers Exteriors d'Hongria en el meu despatx, no?. Només faltaria. És que és la nostra obligació, i és la nostra responsabilitat, que si ens visita un ministre d'Afers Exteriors, independentment del país que sigui i evidentment si es tracta d'un ministre d'Afers Exteriors d'un estat amb el qual mantenim relacions diplomàtiques, sigui rebut amb tots els honors, només faltaria.

Vostè, amb aquesta capacitat que té sempre de tergiversar la realitat, parla que el Govern està normalitzant relacions, No, escolti, les relacions, abans d'aquest Govern ja estaven normalitzades amb Hongria i Turquia. Per tant, aquí només hi ha una disjuntiva. I la pregunta que li ha fet la ministra Ubach és molt oportuna: vostè pretén prosseguir amb les relacions diplomàtiques amb aquests països o les vol trencar? Perquè aquesta és l'única disjuntiva i l'única decisió que ha d'adoptar.

A partir d'aquí, si vostè té relacions diplomàtiques amb aquests països, que crec que és la decisió més assenyada pels interessos d'Andorra i també per fer avançar aquests països si no són prou complidors en matèria de drets humans, el que s'ha de fer és actuar amb totes les conseqüències. I vostè aquí vol centrar la nostra activitat diplomàtica amb dos països únicament.

Jo li vull recordar que, a banda de la visita al ministre d'Afers Exteriors d'Hongria, la visita de l'ambaixador de Turquia es va emmarcar en una visita de gairebé una vintena, si no recordo malament, ministra, amb ambaixadors que venien a presentar credencials al copríncep episcopal, i que a tot ells se'ls va rebre amb els mateixos honors. Per tant, no es va fer un tracte especial per a l'ambaixador de Turquia, sinó que es va rebre a tots els ambaixadors amb els mateixos honors i se'ls va rebre a aquells, doncs, que ens van sol·licitar també visita doncs al cap de Govern o als diferents ministres, en funció de la temàtica que van tractar.

Perquè no esmenta que jo, la setmana passada, a París, em vaig veure amb el president Macron? O em vaig veure amb el senyor Pedro Sánchez?

La Sra. síndica general:

Vagi acabant, senyor Espot

El Sr. cap de Govern:

O em vaig veure amb la primera ministra de Bangla Desh, o em vaig veure amb el president d'Eslovènia? I els vam rebre i els vam atendre, i hi vam parlar amb tots els honors, evidentment que sí. Perquè tots ells són països amb els quals mantenim relacions diplomàtiques i nosaltres negociem i dialoguem d'estat a estat. I per tant doncs, independentment del govern de torn, independentment de les idees que defensi i vull ser molt clar aquí, la senyora ministra en cap moment li ha dit que estigui d'acord amb algunes de les idees que defensen Turquia i Hongria, segurament en moltes de les polítiques internes que estan aplicant podem tenir divergències, com les podem tenir amb altres països, que fins i tot també són més complidors en matèria de drets humans. Però no ens pertoca a nosaltres avaluar i jutjar d'aquests fets.

La Sra. síndica general:

Ha d'acabar, senyor Espot.

El Sr. cap de Govern:

Per això li volia parlar de la pertinença als organismes internacionals, perquè són aquests organismes internacionals que tenen les atribucions oportunes per decidir i sancionar eventualment aquells països que no compleixin amb els drets humans.

No ens correspon ni a Andorra, ni a França, ni a Espanya ni a cap altre país individualment d'anar dient qui són els bons o dolents en l'escena internacional. Per tant, vostè, quan va al Consell d'Europa, en el marc del Consell d'Europa, a mi em sembla molt bé que pugui fer informes, fer reports i dir qui, a criteri seu, són bons o dolents o bons o mals complidors dels drets humans. Però si vostè fos ministre d'Afers Exteriors o fos cap de Govern d'aquest país, de ben segur, estic convençut que faria exactament el mateix que fem nosaltres en defensa dels interessos del nostre país.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Espot.

Tercera repregunta, senyor López?

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies senyora síndica.

No digui que nosaltres faríem exactament el mateix, ja ho he dit, d'això, una cosa és tallar relacions internacionals, una cosa que no té sentit, perquè es tenen amb tots els països, fins i tot amb dictadures i amb règims que encara són més qüestionables des del punt de vista democràtic i de drets humans. Per tant, el que estan plantejant no té sentit.

Es tracta de canalitzar i de prioritzar l'acció exterior cap a...de dues coses: una, de canalitzar i prioritzar l'acció exterior cap a aquests països que tenen polítiques més amables amb els drets humans i que són més rellevants a nivell econòmic, i segon, que és el més preocupant escoltant-los avui una mica a tots vostès, de cap manera, de cap manera normalitzar situacions i ofenses als drets humans que no són acceptables. De cap manera normalitzar unes situacions que no són acceptables quan es tenen reunions amb aquest alt nivell amb amb determinats països, els quals si no ho coneixen, i jo ja he reconegut que el tema de Turquia no el coneixia ni de lluny amb profunditat abans de preparar el report que vaig preparar a la Comissió Europea, els animo a fer-ho i a conèixer-ho en profunditat.

Per posar una repregunta, no sé si tenen alguna reunió prevista al més alt nivell amb el Govern de Polònia, per exemple?

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Respon pel govern, senyora Ubach?

La Sra. Maria Ubach:

Sí, gràcies senyora síndica.

Bé, el Govern d'Andorra, dins de la seva política exterior, té un objectiu, ja ho he dit abans: és defensar els nostres interessos, és defensar els interessos d'Andorra, dels nostres ciutadans. En aquest cas, en el cas d'Hongria, per això vam signar un conveni per evitar les dobles imposicions, un conveni que ens ha d'ajudar a avançar dins de la diversificació de la nostra economia, a trobar altres oportunitats.

Recordo que Hongria fa part de la Unió Europea. Andorra prioritza la cooperació amb els estats membres de la Unió Europea per tot el que fa la signatura d'acords fiscals i de cooperació econòmica. Aquest és el cercle, diguem-ne, més proper a nosaltres, a part França i Espanya, amb qui volem i desitgem promoure i desenvolupar la nostra cooperació.

Que Hongria o Turquia tinguin o desenvolupin a nivell intern una política, com deia abans també, els governs d'Hongria i de Turquia són governs que han estat elegits democràticament. Aquí nosaltres no tenim perquè jutjar ni posicionar-nos en relació a les polítiques d'aquests dos països a nivell intern.

Nosaltres cooperem amb aquests països, un cop més, per defensar els nostres interessos. I si hi ha interessos econòmics, doncs és el que nosaltres hem de treballar i és el que hem de vetllar: per als interessos d'Andorra. I per tant, és la raó per la qual, amb Hongria hem desenvolupat aquesta cooperació fiscal i econòmica a través doncs de la signatura el dia 8 d'octubre del conveni per evitar les dobles imposicions.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora Ubach.

No havent-hi cap altra pregunta i no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Bona tarda.

(Són les 19.39h.)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 18 de novembre del 2021

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel Molt Il·lustre Senyor Roger Padreny Carmona, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2021, relativa als recursos policials. (Reg. Núm. 1073).

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2021, relativa **al compliment d'informació sol·licitat en relació a l'informe relatiu a la interrupció voluntària de l'embaràs i el Coprincipat**. (Reg. Núm. 1075).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 d'octubre del 2021, relativa **al tancament de la Universitat Oberta La Salle**, (Reg. Núm. 962).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 8 de novembre del 2021, en relació a **l'informe relatiu a la interrupció voluntària de l'embaràs i el Coprincipat**, (Reg. Núm. 1049).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de novembre del 2021, en relació a **la creació del sistema d'indicadors d'habitatge**, (Reg. Núm. 1051).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de novembre del 2021, en relació a **la modificació de la llei de la funció pública**, (Reg. Núm. 1052).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general i president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de novembre del 2021, en relació a **les visites del ministre d'Afers Exteriors i Comerç d'Hongria, Péter Szijjártó, i l'ambaixador de Turquia a Andorra, Burak Akçapar**, (Reg. Núm. 1054).

Diari de Sessions del Consell General

Carrer de la Vall, 9-13 – AD500 Andorra la Vella – Principat d'Andorra – Tel. (376) 877877 – www.consellgeneral.ad

Dipòsit legal: AND.342-2021